

AKSA'L-GÂYE

Mahmut Sami Ramazanoğlu AİHL "Aksa'l-Gâye" proje ekibinin çıkardığı öğrenci dergisidir. 2022

"Yürü kardeşim!
Ayaklarına bir
Kudüs
gücü gelsin,,

MAHMUT SAMİ RAMAZANOĞLU ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ
FEN VE SOSYAL BİLİMLER PROJE OKULU

“ Önce Karakter; Sonra Kariyer ”

“BAŞARININ DEĞİŞMEYEN ADRESİ”

MAHMUT SAMİ
RAMAZANOĞLU
ANADOLU İMAM-HATİP
LİSESİ

[twitter/msr_anadoluihl](https://twitter.com/msr_anadoluihl)

[instagram/msr_anadoluihl](https://www.instagram.com/msr_anadoluihl)

facebook.com/msraihlresmi

[MahmutSamiRamazanoğluAİHL](https://www.youtube.com/MahmutSamiRamazanoğluAİHL)

www.selcukluanadoluihl.meb.k12.tr

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

"Bir gece, kendisine bazı âyetlerimizi gösterelim diye kulunu Mescid-i Harâm'dan çevresini mübarek kaldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah eksikliklerden münezzehtir. O, gerçekten her şeyi işitmekte ve görmektedir."
(İsra suresi 17/1)

"Ancak üç mescide (ibadet maksadı ile) gitmek üzere yolculuğa çıkılabilir: Benim şu mescidim (Mescid-i Nebevi), Mescid-i Haram ve Mescid-i Aksa."
(Müslim, Hac, 511)

içindekiler

06	07
Editörden	Biz Kimiz
08	10
“Kudüs Her Şey” Sıla Sığındı	Kudüs’te İzi Bulunanlar “Furkan Doğan”
12	16
“Dünden Bugüne Kudüs” Tuba Güler	Kudüs’te İzi Bulunanlar “Hatice Huveys”
18	20
“Bir İnci Mektup” Sena Kanamat	Kudüs’te İzi Bulunanlar “2.. Abdulhamit”
22	24
“Kudüse Meftun Bir Kalem” Sena Kanamat	Kudüs’te İzi Bulunanlar “İmad Ebu Hatice”
26	28
“Gözlerim Kapanınca:Uyandım” Halide Reyryan Eker	Kudüs’te İzi Bulunanlar “Şeyh Ahmed Yasin”
30	
“Kudüs’te Kadın Olmak” Halide Reyryan Eker	

32
Bizden Haberler

38
Kudüs'te İzi Bulunanlar
"Selahaddin Eyyubi"

42
Kudüs'te İzi Bulunanlar
"Şeyh İkrime Sabri"

46
Kudüs'te İzi Bulunanlar
"Yavuz Sultan Selim"

50
"Mervan Mescidi"
Hatice Nida Çiçekana

54
"Yahudi Politikaları"
Rümeysa Dedemli

58
Kudüs'te İzi Bulunanlar
"Hz. Ömer ve Hz. Davut"

62
Kudüs'te İzi Bulunanlar
"Nureddin Zengi"

34
"Türk Edebiyatında Kudüs"
Elif Küçükkömürler

40
"Güzeller Güzellerle Anılır"
Havvanur Rana Çelebi

44
"Hatice Huveys"
Sena Kanamat

48
"Yürüyorum Aksa'ya"
Mediha Arıkan

52
Kudüs'te İzi Bulunanlar
"Şeyh Raid Salah"

56
"Işık Saçan Tepe"
Sude Bilgiç

60
"Hz. Ömer"
Sena Kanamat

Editor'den

Kudüs... Adeta gökte kurulup yeryüzüne indirilen şehir... Yeryüzünün gerdanlığı... Güzelliklerin ve muhabbetin şehri... Ama aynı zamanda acının, ıstırapın yurdu.

Kudüs... Hz. Davud'un, Hz. Süleyman'ın, Hz. İsa'nın ve nihayet Hz. Muhammed'in bizlere emaneti. Peygamber kokulu şehir...

Son yüzyıldır huzur ve esenlik yüzü görmeyen bu mübarek şehrin "her mü'min kulun önünde bir sınav kâğıdı gibi" durduğuna inanıyoruz. Yeryüzünün son asırdaki şahitleri olan mü'minler olarak yangın yeri yüreklerimizde Kudüs'ün sevdası öylece duruyor.

Bizler, Kudüs için bir şeyler yapmak, Kudüs'e hizmet etmek adına bundan üç yıl önce bir yolculuğa çıktık. Hayallerimizde özgür Kudüs, dillerimizde hürriyet marşları ve en çok da dualarla...

Hayatında belki de hiç görmediği bir şehre aşık olan, o şehrin özgürlüğü için atan minik kalpleriyle bir avuç öğrencimizle çıktığımız bu yolculukta 2019-2020 yıllarında öncelikle Kudüs eksenli tarih, sosyoloji, din ve siyaset alanından okumalar yaptık. Seminerler, salon programları, deneme ve çizim yarışmaları derken araya giren pandemiden sonra bu yolculuğa kaldığımız yerden devam etmeye karar verdik.

Açtığımız sosyal medya hesabıyla Kudüs'le ilgili farkındalık oluşturma çabalarına katkı vermeye gayret ettik. "Kudüs'te İzi Bulunanlar" başlığıyla Kudüs'e hizmet eden peygamberleri, devlet adamlarını, komutanları ve sıradan halkın içinden insanları tanıdık. Hayat hikâyelerini, portrelerini çalıştık ve bunları okulumuzda sergiledik.

Aksa'l-Gâye projesi bir grup İmam

Hatipli gencin Kudüs aşkının, Mescid-i Aksa sevdasının mahsulüdür. Resim atölyesi faaliyetimiz, Kudüs'le ilgili tabu oyunu geliştirme çalışmalarımız, proje kapsamında yürüttüğümüz diğer faaliyetler ve nihayetinde ikincisi ile karşınızda olduğumuz Aksa'l-Gâye Dergisi, her biri Mahmut Sami Ramazanoğlu AİHL öğrencisi gençlerimizin emeğinden, göz nurundan, Kudüs'e dair gönüllerindeki öğlem ve yangından izler taşımaktadır. Bütün bu çalışmalarda en büyük sermayemiz, Kudüs için bir güzelliğe vesile olabilme niyetimiz, Kudüs sevdamız ve hayallerimizde yaşattığımız özgür Kudüs heyecanımızdır.

Proje boyunca her türlü katkısı sunan, yeri geldiğinde hiçbir fedakârlıktan çekinmeyen öğrencilerimize can u gönülden teşekkür ediyorum. Projemize emek veren, destekleyen tüm idareci ve öğretmenlerimize de ayrıca müteşekkirim. Bu dergide ve proje boyunca yaptığımız tüm faaliyetlerde ortaya çıkan güzellikler, projeye gönül veren ekibimizin samimiyetinin bir neticesidir.

Kudüs, içinde bulunduğu cümleyi güzelleştiren; aksettiği resmi cilalayıp parlatan; girdiği gönü saflaştıran bir özellik arz ediyor. Bu yüzden Kudüs'lü cümleler kurmak, Kudüs'ü resmetmek, Kudüs'e hizmet etmek, kalbinde Kudüs'e yer vermek çok önemli.

Sizleri tamamı öğrencilerimizin eseri olan dergimizle baş başa bırakırken, özgür Kudüs'te buluşma dualarımızı her zaman olduğu gibi bir kez daha yinelemek istiyorum. İlk sayımızda vurguladığımız gibi Kudüs'ün özgürlük için bize olan ihtiyacından daha çok bizim özgürlük için Kudüs'e ihtiyacımız var.

Betül Bayrakcı
İHL Meslek Dersleri Öğretmeni

Aksa'l-Gaye Ekibi Kimdir?

Biz,

Kudüs; Ömerli, Selahaddinli günleri özlerken,
Kudüs bizi beklerken, gihinlere serilen küle üfleyip
Rabbimizin ıznıyla bir şuur uyandırmak için
koşuşturan gençleriz.

Azmiyle, direnişiyile Filistin'in kalbinde esir Mescid-i
Aksâ'yı dimdik ayakta tutmak için çabalayanlarız.

Karşısına çıkan tüm zorluklara rağmen davasından asla
taviz vermeyen Abdülhamid Han'ın, Şeyh Ahmed Yasin'in,
Abdülaziz Rantisî'nin, İzzettin el-Kassam'ın torunları;
Furkan Doğan'ın, Fevzi el-Cüneydî'nin kardeşleriyiz.

Kudüs'e karşı mahcubiyetimizi alabildiğine hissederken,
hayat bizi şahsi meşgalelere boğsa da; kalbimizin bir yanının
Kudüs adına tüm insanlık için attığını unutmuyoruz.

Sen de nesilden nesile aktarılan bu acının
unutturulmasına, sıradanlaştırılmasına sessiz kalma!

Bir şey yap, yapabilirsin, yapabiliriz. Bir şey
yapalım.

Dedemizden aldığımız bu acı mirası
çocuklarımıza bırakmayalım.

AKSA'L GAYE PROJE EKİBİ

Kudüs Her Şey

Sıla SİĞİNDİ
11-E

“

Davud ve Süleyman (a.s)’ın seslerinin yankılandığı bu sokaklar, huzurun ve imanın temsili adeta. Her Müslüman’ın sevgilisi, maşuğu... Tarih boyunca daima anılmış ve daima anılacak olan bizim mirasımız, bizim kıymetlimiz, bizim sevgilimiz, bizim şehrimiz...

”

“O; gökleri ve yeri yaratandır...”
(En’am, 6/102)

Mekânın sahibi ancak ve ancak Allah’tır, yerde ve gökte yaratılmış her şey O’na tabiidir. O’nun katında önemli yer edinmiş, zamanı kıymetli kılan özel mekânlar vardır. Bizler, sadece onun mekânlarına hizmet eden, gönül veren kulları. Kudüs de o kutsal topraklardandır, incimizdir.

Onu koruyacak olan yalnız Allah’tır, lakin bizler de korumaya çalışmakla görevlendirilen işçileriz. Bu yüzdendir gözlerimizi dolduran, semaya tebessümle bakan sevgimiz. O şehir ki ilk kiblemiş, en önemli üçüncü

toprağımız... Peygamber Efendimiz (s.a.v)’in Mirac’a çıktığı yer, ikinci mescidimiz ve üçüncü haremimiz Mescid-i Aksa’nın kalbinin attığı yer...

O, her bir metrekaresi huzur kokan, her bir sokağında peygamberlerin izini taşıyan sevgi şehri; Cahit Zarifoğlu’nun deyişiyle de: **“Her Mü’min kulun önünde bir sınav kağıdı...”**, Kudüs. Davud ve Süleyman (a.s)’ın seslerinin yankılandığı bu sokaklar, huzurun ve imanın temsili adeta. Her Müslüman’ın sevgilisi, maşuğu... Tarih boyunca daima anılmış ve daima anılacak olan bizim mirasımız, bizim kıymetlimiz, bizim sevgilimiz, bizim şehrimiz...

Değil biği Kudüs'ten uzaklaştırmak, Kudüs'e olan vazifelerimizi dahi engelleyemez hiç kimse. **“Kudüs'e sahip olunmaz, Kudüs'e hizmetkâr olunur.”** söğü yankılanır hepimizin kulaklarında. Annesini kaybetmiş küçük bir çocuğun göğyaşlarıdır Kudüs. Müslümanların yanıp tutuşan aşkı, koruyamadıkları için çektikleri vicdan azabıdır. Elimizi kalbimize koyduğumuzda atarak bize hayat veren kalbimizdir; vicdan azabımızın dinmesine vesile olacak umudumuzdur, inancımızdır.

Müslüman'ın ailesidir Kudüs, insanın ailesi onu unuttur mu hiç? Bu yüzdendir Nuri Pakdil'in gönlümüzü titreten o **“Filistin; ben seni unutsam, sen beni unuttur musun?”** cümlesi. Gönüllerimiz titrediği için hepimiz birer Sezai Karakoç'uz, kalbimize bir ağırlık gibi çöküyor; Nuri Pakdil'iz, Kudüs'süz aşkımız yoktur. Kudüs tehlike altında kalırsa hepimiz birer Selahaddin Eyyubî kesiliriz. Allah'ın evi esaret altındayken biz kendi evimizde yatamaz, Kudüs

işgal altındayken gülemeyiz. Derler ya hani **“Mekke ve Medine ümmetin rükû ve secdesi, Kudüs ise kıyamıdır.”** Kudüs ayağa kaldırır biği, dik tutar. Yediğimiz her lokmada boğamızda bir yumru oluşur: “Kudüs açken, yorgunken biz bu hâlde nasıl dururuz?” diye. Ellerimiz semaya açılır, gözlerimiz nemli nemli hüğünle karışık bir tebessümle dualar dökülür dudaklarımızdan.

Semaya açılan ellerimiz, gözlerimizdeki nemimiz, yüzümüzdeki hüğünlü tebessüm, dillerimizdeki dualarımızdır Kudüs. Sesimizdir, soluğumuzdur, nefesimizdir.

Kalemlerimizden, dualarımızdan dökülen nurdur, ışıktır, yol arkadaşısıdır. Hepimizin davası, kalbimizin sesi, inancımızın öncüsüdür.

Selahaddin Eyyubî'nin söğleri açıklar tüm çabamızı: **“Kudüs hiçbir şey, Kudüs her şey!”** ■

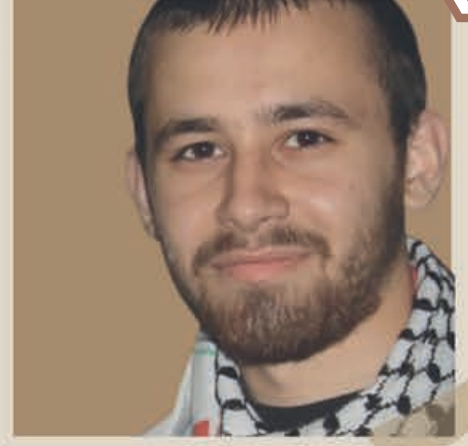
Kudüs'te İzi Bulunanlar

Çizim: Dilanur Akpınar

FURKAN DOĞAN

MAVİ MARMARA'NIN GENÇ ŞEHİDİ

Furkan Doğan, 20 Ekim 1991 yılında New York'ta doğdu. Kayseri Özel Hisarcıklioğlu Lisesi son sınıf öğrencisiydi. Filistin'e yardım Filosuna Kayseri'den katıldı.

İnsani Yardım Filosunda sivillerin yer aldığı Mavi Marmara gemisinde İsrail askerleri tarafından vurularak şehit olduğunda henüz 19 yaşındaydı. 1,5 metreden dört kurşun yüzüne, bir kurşun da göğsüne isabet ettirilmişti.

Furkan, genç yaşta kendi varlığının hayırlara vesile olması için çıkmıştı bu yolculuğa. Babası acısını yüreğine gömerek "Pişmanlığımız, keşkemiz yok. Çocuğumuz güzel bir yolda şehit oldu. Biz de şehit babası olduk. Hayırlı gelişmelere vesile olacak." diyerek oğlunun vefatının yüce bir gaye uğrunda olduğunu vurguluyor.

Furkan'ın ağabeyi Mustafa Doğan, İstanbul'daki cenaze namazında "Biz İsrail'in gemileri ve yolcuları alıkoyacağını veya geri çevireceğini düşünüyorduk ama böyle insanlık dışı bir şey yapacağını tahmin etmiyorduk. Kardeşim Filistinliler için şehit oldu. Onlar için canımız feda olsun. Furkan şimdi İstanbul'da; İstanbul'un fethine katılan şehitlerle birlikte dua ediyorlar." diyerek duygularını belirtiyor.

Filistin'de yaşayan ve acı çeken insanlara yardım götüren Mavi Marmara gemisine İsrail askerlerinin saldırısı sırasında ateş seslerini duyan Furkan, önündeki kâğıda şöyle yazmıştı: "Şahadet şerbetine son saatler. Var mı daha güzel şey? Varsa o da sadece annemdir. Ama ondan ben de emin değilim. İkisinin kıyası çok zor. Şahadet mi, annem mi? Salon boşaldı. Şu ana kadar olmayan ciddiyet bir anda herkesi kapladı..."

İsrail, elindeki tek silahı bir kalem ve bir kâğıt olan 19 yaşındaki Furkan'ı, masum bir delikanlıyı hedef almaktan çekinmedi. Furkan, İsrail'in gözü dönmüş askerlerinin silahlarından çıkan kurşunlarla ölümsüzleşti.

Dünden Bugüne Kudüs

Tuba GÜLER
10-E

“

“Kudüs tarih boyunca çokça ağlamış, Müslümanların gelişi ile gülmüştür. Bütün bu fetihlerin ve işgallerin ortak bir yönü varsa o da tek bir çatı altında birlik olduğu zaman Kudüs’ün Müslümanlar elinde barışa, huzura ve esenliğe kavuşmuş olmasıdır.”

”

Kudüs tarihin gördüğü en eski şehirlerden biridir. Önemli pek çok dini olaylara tanıklık etmesi Kudüs’ü üç semavi din için de çok önemli kılmıştır. Bu kadar önemli olması şehrin kıymetini arttırdığı gibi tarih boyunca sürekli sancılı süreçler geçirmesine de sebep olmuştur. Tıpkı günümüzde olduğu gibi Kudüs, bağrında en ağır en acı katliamlara şahitlik etmiştir.

Hg. Ömer’in Kudüs’ü Fethi

İslam ordusunun son savunma savaşı Hendek Savaşı’dır. Bu savaştan sonra Müslümanlar yeni topraklar fethetmeye başlamıştır. Ordunun başında ise Halid b. Velid vardır. Buraya bir dipnot düşersek Halid b. Velid komutanlık hayatı boyunca hiç yenilgi almamıştır. Öyle ki bu durum Müslümanlar arasında zaferin Halid b. Velid tarafından geldiği düşüncesi yayılmıştır. Hg. Ömer Müslümanların böyle düşünmesini ve rehavete kapılmasını engellemek için ordunun başına başka bir komutan tayin etmiştir. Bu olaydan sonra ordu Kudüs’ün fethi için yola çıkmıştır. O dönemde Kudüs Hristiyanların elindedir.

Hristiyanlar Müslümanların Kudüs için ısrarını görüp şehri terk etmeyeceklerini anlayınca anlaşma sağlayıp anahtarı Hg. Ömer’e teslim ederler. Hg. Ömer 638 yılında şehre girer.

Hız. Ömer'in şehre ilk girişı tarihin yazacağı en nadide olaylardan biridir. Şehre ilk girdiğı zaman hiç kimsenin kılına zarar vermemiş, Hristiyanların önemli mabedlerine saygı göstermiş ve antlaşma şartlarına her zaman sadık kalmıştır. Şehre girdiğinde patrik ona namaz kılması için Kıyame Kilise'sini gösterir. Hız. Ömer ise eğer orada namaz kılsa ilerde Müslümanların orayı camiye çevirmek isteyeceğini ve onlar için kıymetli olan bir mabedin ellerinden gideceğini düşündüğü için başka bir yerde namaz kılar. Nitekim orası şu an Hız. Ömer Mescidi'dir. Tarih Müslümanlardan daha merhametli bir fatih tanımamıştır.

Haçlı Seferleri ve Selahaddin Eyyübi

Hristiyanlar için Kudüs önemli ve kutsal bir şehirdir. Hristiyanlar 1099 yılında gerek ekonomik gerek dini sebeplerden dolayı bir araya gelerek büyük bir Haçlı ordusu

oluşturdular ve kendilerine ait olduğunu iddia ettikleri kutsal alanları almak için seferler düzenlediler. İlk 1. Haçlı seferinde ise Kudüs'ü işgal etmeyi başardılar. Hızgün şehri Kudüs o zaman da tarihin kanlı katliamını tam göğsünde yaşadı. Mescid-i Aksa sokaklarından kanlar, akarsu gibi akıyordu. Bu durum başta Selahaddin Eyyubi olmak üzere bütün Müslüman camianın içini yakmıştı. Öyle ki Selahaddin Eyyubi Kudüs fethedilmedikçe asla gülmeyeceğini söylemişti. Burada dikkatimiz çekmesi gereken konu Selahaddin Eyyubi'nin kararlılığıdır. Selahaddin'in doğduğu ve yetiştiğı devlet aslında o dönemlerde dünyanın en güçlü devleti değildi aksine kendisi başka bir yerde başka bir devlet kurdu. Selahaddin kişilik olarak kararlı, takvalı, cihadı seven birisiydi. Bu özellikleri ona büyük hedeflerin kapılarını açtı.

1187 yılında Selahaddin ordusuyla Kudüs'e yakın mesafede olan Hittin bölgesine girdi ve orayı aldı. Hittin alınınca Hristiyanlar Kudüs'ü teslim etmek zorunda kaldı. Selahaddin Eyyubi aslında Kudüs'ü kılıç hakkı ile almak istiyordu. Ancak Hristiyanlar eğer antlaşma sağlanmazsa ellerindeki Müslümanları öldüreceklerini, ganimetleri yakacaklarını ve camileri yıkacaklarını söylediler. Bu nedenle Selahaddin antlaşmayı kabul etti. Her bir erkek için 10, her bir kadın için 5, her bir çocuk içinse 2 dinar fidye verilmesi şartı koşuldu. Ve şehri kısa bir süre içerisinde terk etmeleri gerekiyordu. Hristiyanlar mallarını oralarda çok ucuza satıp şehri terk ettiler.

Bu olay sanki "Orada nice bahçeler, pınarlar, ekinler, güzel konaklar, eğlenip durdukları nice nimetler bırakmışlardı. Bu böyledir, onları başka millete miras bıraktık." tecellisi gibidir.

Bu fetih de tarihin yazacağı bir başka olay ise bağı Hristiyanların Kudüs'te kalmasına izin verilmesidir. Selahaddin Eyyubi Hristiyanların orada kalmasına izin vermişti hatta bu Hristiyanlar hukukun karşısında Müslümanlarla eşit olacaktı yani aslında intikam almak istediği kişiler ağgınlık çıkaran katliamı gerçekleştiren kişilerdi. Kudüs gene bir İslam fatihi sayesinde rahat bir nefes alabilmişti.

Osmanlı'nın Toprağı Kudüs

Kudüs, Yavuz Sultan Selim'in fethine kadar Memlûk Devleti'nin elindeydi. Sultan Selim 1516 yılı 31 Aralık'ta Kudüs'ü himayesine almıştır. Ardından Kudüs 400 yıl boyunca refah içinde yaşamıştır. Kudüs Osmanlı padişahlarının göğbebeğiydi. Kudüs için ayrı önem gösterirlerdi. Birçok mimari eserle şehri her daim kalkındırmaya çalışırlardı.

Şu an Kudüs'te Osmanlı Devleti'nin yaptırmış olduğu 100'den fazla tarihi eser bulunmaktadır. Kudüs Osmanlı gücünü kaybedip şehri teslim edene kadar refah ve huzur içinde yaşamıştır. Kudüs'ün Osmanlı'nın Elinden Çıkışı
Osmanlı Devlet'i Kudüs'e her zaman önem vermiştir.

Devletin hem ekonomik hem de askeri açıdan zayıfladığı anlarda bile asla şehri başkalarına teslim etmemiştir. Yahudiler tarafından Sultan 2. Abdülhamid'e maddi açıdan çok karlı olduğunu düşünebileceğimiz teklifler sunmuşlardı. Sultan Abdülhamid ise Kudüs için kan döktüğümüzü ve bir karış toprağının bile para ile teslim edilmeyeceğini söyleyip bütün teklifleri geri çevirmiştir. Hatta sırf bu nedenle Yahudiler Sultan 2. Abdülhamid'e kızıl sultan lakabını takmıştır. Peki, Kudüs Osmanlı Devleti'nin elinden ne zaman çıktı? Kudüs 1917 yılında askeri idarecilerin gaffeti sebebiyle İngilizlerin eline geçmiştir. Osmanlı Devleti çok ağır darbeler almış topraklarını Anadolu'ya kadar çekmek zorunda kalmıştı.

Osmanlı Devleti, Kudüs'ü savunmaya çalışmış ancak camilere, tarihi mekânlara çok fazla zarar geldiğini fark edince geri çekilip şehri İngilizlere teslim etmiştir. O günden sonra Kudüs birçok defa el değiştirmiş ama yüzyıllara asla gülmemiştir. Şu anki işgal ve zulüm 1967 yılında İsrail tarafından başlatılmıştır. İsrail yönetimi Müslüman devletlerin tam kalbinin ortasından çıkmış ve 6 Gün Savaşı ile Kudüs'ü işgal etmiştir.

Kudüs tarih boyunca çokça ağlamış, Müslümanların gelişi ile gülmüştür. Yağmur boyunca fetihleri ve işgalleri yağdı; bütün bu fetihlerin ve işgallerin ortak bir yönü varsa o da tek bir çatı altında birlik olduğu zaman Kudüs'ün Müslümanlar elinde barışa, huzura ve esenliğe kavuşmuş olmasıdır. Haçlıların eline geçmesi de, Selahaddin Eyyûbi'nin fethetmesi de aynı sebepler ışığında gerçekleşmesidir. İşgal edenle fethedeni ayıran özellik ise Allah inancıydı. Hz. Ömer'in şehre girişiyle Haçlıların şehre girişi asla aynı değildir. Bir gün şehre tek bir çatı altında birlik olup Hz. Ömer gibi girmek dileğiyle... ■

Kudüs'te İzi Bulunanlar

Çizim: Sadiye Koçak

AKSA'NIN MUHAFIZI: HATİCE HUVEYS

İsrail saldırılarına karşı Mescid-i Aksa'nın gönüllü muhafızları olarak bilinen "murabıtlar"dan Kur'an-ı Kerim öğretmeni Huveys yıllardır Kudüs için mücadele ediyor.

Birçok kez gözaltına alınan, ailesine zorbalıklar yapılan Huveys, ne yapılırsa yapılsın davasından dönmeyeceğini söylüyor. Çünkü işgalci, zorba, topla ve tüfekle Kudüs'e girmeye çalışan sözde İsrail askerleri Müslümanların kutsallarına saldırıyor. Hatice Huveys ve onun gibi muhafızların mücadelesi ancak öldüklerinde ya da Filistin toprakları özgür kaldığında bitecek.

Huveys'in Aksa ile bağlantısı küçük bir KIZ çocuğu iken başlamış. Babasıyla namazlara giden Hatice Hanım, çocukluğundan itibaren Mescid-i Aksa'yı kalbinde bir sevda olarak yaşatmıştır. Gönülden bağlandığı Mescid-i Aksa'da gençlik yıllarından itibaren uzun yıllar muhafızlık ve murabıtlık görevlerini ifa ederken, anne olduktan sonra da çocuklarının orada namaz kılabilimleri ve bu görevleri devam ettirebilimleri için mücadele vermeye devam ediyor. Çünkü o, Kudüs davasının nesilden nesile aktarılan bir kutlu miras olduğuna inanıyor.

İsrail'in baskı ve zulmü gittikçe artarken Huveys, ulaşabildiği her kanaldan haklı davasını duyurmaya çalışıyor. Kudüs davasının sadece Kudüs'te yaşayanlar değil tüm Müslümanlar için inanç meselesi olduğunu belirten Huveys, mücadelesinin tek ve yüce olan Allah ve İslam dini için olduğunu, baskı ve zulmün şiddeti ne olursa olsun bu davadan vazgeçmeyeceğini söylüyor.

Onca saldırı arasında yalnızca bir kere ağlayan Huveys, bu elim hadiseyi şu sözleriyle anlatıyor: "İsrail güçleri tarafından 28 kez gözaltına alındım ancak ilk kez başörtümü ve pardösümü çıkardıklarında ağladım."

Filistin'de yaşayan ve acı çeken insanlara yardım götüren Mavi Marmara gemisine İsrail askerlerinin saldırısı sırasında ateş seslerini duyan Furkan, önündeki kâğıda şöyle yazmıştı: "Şahadet şerbetine son saatler. Var mı daha güzel şey? Varsa o da sadece annemdir. Ama ondan ben de emin değilim. İkinin kıyası çok zor. Şahadet mi, annem mi? Salon boşaldı. Şu ana kadar olmayan ciddiyet bir anda herkesi kapladı..."

Bir İnci Mektup

Sena KANAMAT
11-1

“Bütün şehir gözlerimizin önündeydi şimdi. Huzurluydu, sakindi bu şehir ama üzgündü, mahzundu. Sanki Aksa, ümmet ona küsmüşçesine boynunu bükmüştü.”

Toprağına ayak basmamla derin bir nefes koyuvermem bir oldu. Sonunda bu mübarek topraklara ve mektup arkadaşına kavuşmuştum. Aylar önce bir mektup arkadaşı bulmak için çabalarken bu Filistinli dostumla tanışmıştım. 6 ay boyunca süren mektuplaşmalar sonucunda beni memleketine davet etmiş, bende ziyaretler açılır açılmaz yola koyulmuştum.

Geniş alanda yüzünü neredeyse hiç görmediğim bir insanı arıyor olmak ifademe yansımış olacak ki o beni hemen bulmuştu. Neşeyle bana sarıldığında aslında ona karşı biraz mahcuptum. Ben buraya Kudüs hakkında bilgi sahibi olarak gelmemiştim. Ne kadar o bana gezdireceğini ve anlatacağını söylese de hazırlıksız gelmek üzmüştü beni. Yine de onunla tanışmış olmanın mutluluğuna dair gülümsemeyi yerleştirdim dudaklarıma. Kısa bir hal hatır sorma faslından sonra onun evine doğru yola koyulduk. Ne söyleyeceğimizi bilemezken doluştu düşünceler içime. Adımlarımı büyük bir huzurla atıyordum. Ne yaşarsa yaşasın, huzurluydu sanki bu şehir. Benim

sokaklarımda peygamber yürüdü diyordu onun yolundan gidenlere.

Ben düşünürken şirin bir evin önüne gelmiştik. İçeriye girdiğimizde sıcak bir karşılamanın önünde buldum kendimi. Hep beraber çoktan kurulmuş olan sofraya oturduk. Arkadaşım hemen söze girdi ve bana yemekleri anlatmaya başladı.

“Bu falafeldir. Nohuttan yapılıyor. Tahin sosu ile beraber mutlaka denemelisin.”

Sofrada aynı zamanda bizim içli köftemize çok benzeyen köfteler vardı. Hep beraber karnımızı doyurduk. Yemekten kalkınca annesi bize bol köpüklü kahveler hazırlamıştı. İlk bakışta Türk kahvesine çok benzetsem de, sonradan içinde kakule dedikleri baharat olduğunu öğrendim. Çok lezzetli bir kahveydi ve Türkiye’ye dönerken mutlaka bundan bol bol alacaktım kahve sever biri olarak.

Bütün yemekler ve sohbet için teşekkür ederek evden ayrıldık. Kudüs sokaklarında yürüdük beraber.

Aksa'ya doğru yol alırken göğüme bir dükkân ilişti. Genelde filmlerde gördüğüm siyah ve beyaz çizgili örtülerden vardı. O yöne ilgiyle döndüğümü gören arkadaşım bir tanesini alıp boynuma doladı. Meğerse ismi "kufiye" imiş. Yasir Arafat ile beraber Filistin'in bağımsızlığı için bir sembol haline gelmiş. Onun sürgünden sürgüne geçen hayatını, bağımsızlık için mücadelesini ve devrimci duruşunu anlattı bana. Tüylerim diken diken olurken yürümeye devam ettik ve ben o örtüyü boynumda daha da gururla taşımaya başladım.

Fotoğraflardan aşına olduğum altın sarısı kubbeyi görünce istemsizce mutlu hissettim. Yaklaştıkça o bölgenin sessiz ve sakin havası daha da ruhuma siniyor ve rahatlıyordum. Bana bir şeyler anlatan arkadaşşıma döndüm.

"Burası Mescid-i Aksa" dedi koca alanı göstererek. İlgiyle onu dinlemeye başladım. "Görmeye alışık olduğun bu sarı kubbe, Kubbetü's-Sahra. Mimarisiyle tüm dünyayı hayran bırakıyor. Bence bu kadar göz alıcı olmasının sebebi bu şehrin peygamberler şehri olması."

Sonra siyah kubbeli bir mescit gösterdi bana.

"Burası da Kible Mescidi. Çoğu insan Mescid-i Aksa'nın neresi olduğunu karıştırıyor. Kur'an-ı Kerim'de mescit ve çevresi mübarek kılınmıştır. Bu yüzden bu gördüğün geniş araziye Mescid-i Aksa deriz."

Etrafa kısaca göz gezdirdikten sonra birlikte

şükür namazı kıldık. Sanki peygamberlerle aynı safta durmuşum gibi tevağı ile kıldım namazı.

Oradan sonra şehrin kapılarından çıkıp Zeytin Dağı'na gittik. Bütün şehir gözlerimizin önündeydi şimdi. O buranın üç semavi din içinde önemli olduğunu anlatırken bende şehri inceledim. Huzurluydu, sakindi bu şehir ama üzgündü, mahgundu. Sanki Aksa, ümmet ona küsmüşçesine boynunu bükmişti. Düşüncelerimden sıyrılışım arkadaşşımin dudaklarından dökülen şu mısralar ile olmuştu.

**"Tur dağına yaşı,
Ki bilesin nerede Kudüs.
Ben Kudüs'ü kol saati gibi taşıyorum..."**

İkimizde Nuri Pakdil'e birer Fatiha okurken aşağı inmeye başladık. Hava karmaya yüz tutmuş, şehrin sokak lambaları birer birer yanmıştı. Hava da tatlı bir serinlik varken evlerinin önüne oturduk. Önce çay geldi önüme sonra da bir tabak taze nane. Burada çaylar nane olmadan içilmezmiş. Bende bol bol nane koydum çayıma ve kendimi dinlemeye başladım. Bir mektupla gelmişim buraya. Bir mektupla tanımışım kutsal şehir Kudüs'ü. Ve bir mektup sayesinde artık bu şehri kol saati gibi taşıyacaktım. Ömrümün geri kalanında Kudüs'e ayarlayacaktım zamanımı. O unutulmasın, ayaklar altında çiğnenmesin diye yazacaktım.

O mektup bir istiridyenin içindeki inciği çıkarmıştı ortaya. □

Kudüs'te İzi Bulunanlar

Çizim: Sadiye Koşak

II. ABDÜLHAMİD

KUDÜSÜ SATMAMAK İÇİN DİRENEN SULTAN

II. Abdülhamid, 1842 yılında İstanbul'da doğmuş, 10 Şubat 1918'de de vefat etmiştir. Zekâ ve hafızasının güçlü olduğu, açık bir tarzda konuştuğu, kendisine anlatılanları uzun müddet sabırla dinlediği söylenen Abdülhamid, oldukça dindar bir insandı.

Filistin'de bir Yahudi devleti kurma gayesinin gerçekleşmesi yolunda bölgedeki Yahudi nüfusunu arttırmak için ilk etapta buraya göçü sağlamaya çalışmışlardır. Sultan II. Abdülhamid Han, Yahudilerin bu tehlikeli niyetini sezdiği için 1882 yılında hac maksadı dışında hiçbir Yahudi'nin Kudüs'e sokulmamasını emretmiştir.

Her şeye rağmen, ihtiyacı olduğu için topraklarını satmak isteyenlerin arazisi Sultan II. Abdülhamid nâmına satın alınmaya başlanmıştır. Bu defa Osmanlı tebaası (uyruğu) olan Yahudilerin bu faaliyetleri yürüttüğü görülmüş, bunun üzerine 3 Nisan 1893 tarihinde Filistin'de Yahudilerin arazi satın almaları hususundaki yasak Osmanlı vatandaşı olan Yahudi asıllı kimselere de teşmil edilmiştir. 1883'te çıkarılan bir irade-i seniyye ile de Yahudilere mülk satışı yasaklanmıştır.

Günde 15-16 saat çalıştığı söylenmektedir. Saltanatı döneminde uğraştığı en büyük sorunlardan birisi olan siyonizmin Filistin'e yerleşme çabaları karşısında dimdik durmuş ve para karşılığında Filistin topraklarını isteyen heyeti huzurundan kovmuştur.

Yahudilerin yerli taşeronlar (büyük bir işin bir bölümünü yaptırmayı, asıl müteahhitten alarak kendisi üstlenen diğer yükleniciler) kullanarak gizli gizli arazi satın aldıklarını öğrenince 5 Mart 1883 tarihli bir kanunla bu gizli satışlar iptal edilmiş, oraya gönderilen heyetlerle Yahudilerin maksatları ve nihai hedefleri üzerine Filistin ahalisi bilinçlendirilmiştir.

II. Abdülhamid, Hazine-i Hassa'daki şahsi mal varlığı ile Filistin'de mümkün olduğu kadar fazla toprak alarak, Yahudilerin toprak satın almalarını engellemeye çalışmıştır. Kudüs'e ilişkin özel mülkiyet kayıtları arasında Sultan II. Abdülhamid Han'a ait tapular bulunmaktadır. Sultan II. Abdülhamit Han'ın Kudüs'te bulunan 139 tapu kaydından 137'si geçmiş dönemde hazineye devredilmiştir. Diğer iki tapu ise Kudüs Eriha Bölgesi'nde bulunmakta olup söz konusu kayıta Abdülhamit Han adına kayıtlı 30 bin dönümlük arazi gözükmektedir.

Kudüs'e Meftun Bir Kalem: Nuri Pakdil

Sena KANAMAT
11-1

“ Her şeyden önce bir dava adamı idi o. Kudüs'e âşık bir kalemi, Aksa'ya meftun bir yüreği vardı. Ve en önemlisi Kudüs'e adanmış bir ömrü. ”

Saati Kudüs'e ayarlamadıkça geçen zamanı boş sayan, yedi güzel adamın abisi Nuri Pakdil 1934 senesinde şairler memleketi Kahramanmaraş'ta doğmuştur. Henüz ilkokul sıralarında yazmaya başlayan Pakdil, ortaokulda Büyük Doğu ile tanışmış ve fikirlerini geliştirmiştir. Lisede arkadaşlarıyla birlikte “Hamle” dergisini çıkarmıştır. Kalemini hiç elinden düşürmeyen şair, yazmayı ibadet olarak görmüş ve mısralarında Kudüs'ü yaşatmıştır. Bazen acılarına bazen gülüşlerine şahit olmuştur Aksa'nın.

O “Şahidim” der, “yargılamam, savunmam, suçlamam yalnızca şahidim. Zamana şahidim. Sonsuzluğa şahidim. Kudüs'e şahidim.”

Gençliğinden güçlü bir kalem olduğu belli olan Pakdil, üniversite yıllarını Necip Fazıl, Sezai Karakoç gibi edebiyatçılarla beraber geçirmiştir. O dimdik devrimci duruşu belki de bu dava ve edebiyat kokan sıralardan gelmiştir. Bir süre hukuk müşaviri olarak görev yapan Nuri Bey sonraları görevinden ayrılarak kendini yazarlığa vermiştir.

Sonra ortaya Nuri Pakdil'in "**sabır üssü**" olarak tanımladığı edebiyat dergisi çıkmıştır. Yedi güzel adamın dört güzeli Rasim Ögdenören, Erdem Bayazıt, Mehmet Akif İnan ve Nuri Pakdil aylarca dergiyi okuyucu ile buluşturmuş ve bu dergi sayesinde pek çok nitelikli kalem yetişmiştir. Bu dergiden sonra 1972 yılında Edebiyat Dergisi yayınlarını kuran Nuri Bey faaliyetlerini 1984'e kadar sürdürdü. Bu yıllar arasında 18'i kendi imzasını taşıyan 45 kitap çıkardı. Edebiyat dergisinde yazarlara isim takmakla meşhurdur. Kendisi ise en çok "Ebubekir Sonumut" adını kullanırdı.

Her şeyden önce bir dava adamı idi o. Kudüs'e âşık bir kalemi, Aksa'ya meftun bir yüreği vardı. Ve en önemlisi Kudüs'e adanmış bir ömrü. Hasretiyle yandı tutuştu ömrü boyunca. Filistinlilerin acılarına ortak etti cümlelerini. Onlar ağlarken

onun kalemi ağladı. Çığlıklar çınladı mısralarında. Ve o hasret tam 81 yaşında son buldu. 81 yaşında Kudüs'e kavuşan şair hissettiği acıyı şu mısralarla anlattı: **"Yüreğimin yarısı Mekke'dir, geri kalanı da Medine. Üstünde bir tül gibi Kudüs vardır."**

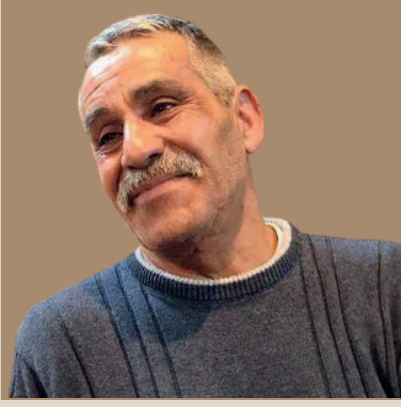
85 yaşında Rabbine kavuşan şair "**Klas Duruş**" için gençlere "**Paraya pula metelik etmeyin, adil olun ve çok kitap okuyun**" demiştir. Onunla sessiz ve kelimeler olmadan da anlaşabilmek aynı davayı göğüslemek demektir. Kudüs'ü kol saati gibi taşımak demektir. Ve devrim ruhuna sahip olmak "**Şahidim**" demeyi gerektirir. Kudüs'ün tüm gözyaşlarına şahidim. Ve elimle, dilimle, kalemimle onun için mücadele edeceğim. Üstadın da dediği gibi **"Yürü kardeşim! Ayaklarına bir Kudüs gücü gelsin..."** ■

Kudüs'te İzi Bulunanlar

Çizim: Sadiye Koçak

İMAD EBU HATİCE

İSRAİLİ KAFİ TUTAN BAKKAL

Filistin'in Silsile Kapısı Mahallesi'nde doğmuş ve büyümüştür. Bir müddet Ramallah şehrinde kıyafet dükkânı işletmiştir. Daha sonra babasının isteği üzerine, babasından devraldığı bakkalı işletmeye başlamıştır. Bu dükkân; Mescid-i Aksa'nın Silsile Kapısı'na 5 metre, Burak Duvarı'na (Ağlama Duvarı) ise sadece 2,5 metre mesafededir.

İmad Ebû Hatice'nin dükkânının çevresinde yaşayanların çoğu siyonist olduğundan kendisinden alışveriş yapmamaktadırlar. Sahibi ve işletmecisi olduğu tarihî mekânı devretmesi için İsraili zalimler, kendisine çeşitli baskılar yapmış ama sonuç alamamıştır.

İmad Ebû Hatice'nin bu teklifleri geri çevirmesi üzerine kendisine ait olan bu dükkânda çalışması yasaklanmıştır. Yine dükkânda herhangi bir restorasyon çalışması yapılması da İsrail Arkeoloji Çalışmaları İdaresi'nin gözetimi ve iznine bağlanmıştır.

Aynı zamanda bir Türkiye hayranı olan İmad Ebû Hatice'ye, dükkânına Recep Tayyip Erdoğan'ın fotoğrafını astığı için para cezası dahi kesilmiştir. İsrail'in bütün bunları yapmasındaki amaç Müslümanları yerlerinden etmek, Filistinlileri öz vatanlarından söküp atmaya çalışmaktır.

Dükkânını satması için kendisine İsrail tarafından önce 1 milyon, sonra 24 milyon, daha sonra 30 milyon dolar açık çek vaat edilmiştir. Ayrıca dünyanın herhangi bir ülkesinde yaşama hakkı ve vatandaşlık da teklif edilmiştir. Fakat İmad Ebû Hatice'nin tüm bu tekliflere tepkisi net olmuştur: "Ben Allah'a söz verdim, andolsun ki; sokakta işportacılık da yapsam burayı onlara bırakmayacağım."

Tüm baskı ve zulümlerine rağmen İmad Ebû Hatice'ye geri adım attıramayan zalim İsrail yöneticileri, arkeolojik çalışma bahanesiyle dükkânı kapatmışlar, bu süreçte İmad Ebû Hatice'ye zaman zaman fiziksel şiddet uygulamaktan, zaman zaman gözaltına almaktan çekinmemişlerdir.

Her gün binlerce Yahudi'nin ziyaret ettiği Ağlama Duvarı'nın çıkışında mecburen dükkânının önünde geçtiği İmad Ebû Hatice, varlığıyla, davası uğrunda mücadeleleriyle ve sapsağlam iradesiyle gözlerinin içine baka baka zalim siyonistlerin gönlüne korku salmaya devam etmektedir. Ve tabii ki başta Türkiye olmak üzere dünyanın farklı yerlerinden dükkânını ziyaret edecek Müslüman kardeşlerini karşılamayı beklemektedir.

Gözlerim Kapanınca: Uyandım

Halide Reyyan EKER
10-H

Başımı taşa koymuş düşünürken
Silah sesi işittim.
Çığlıklar geldi ardına,
Bağırtılar.
Bir kadın daha savaş vermiş
Şehit olmuştu.
Ne adına?
Müslümanların ilk kıblesi: Mescid-i Aksa.
Kalktı başım
Ve göğyaşım.
Bir ses duyunca durdu.
Durdum.
Baktım.
Gördüm ki iniyor yedi kat arşı-âlâ.
Bir yırtıcı kuş sesi.
Lanetliyordu sanki beni,
Korktum
Sıçradım adeta.

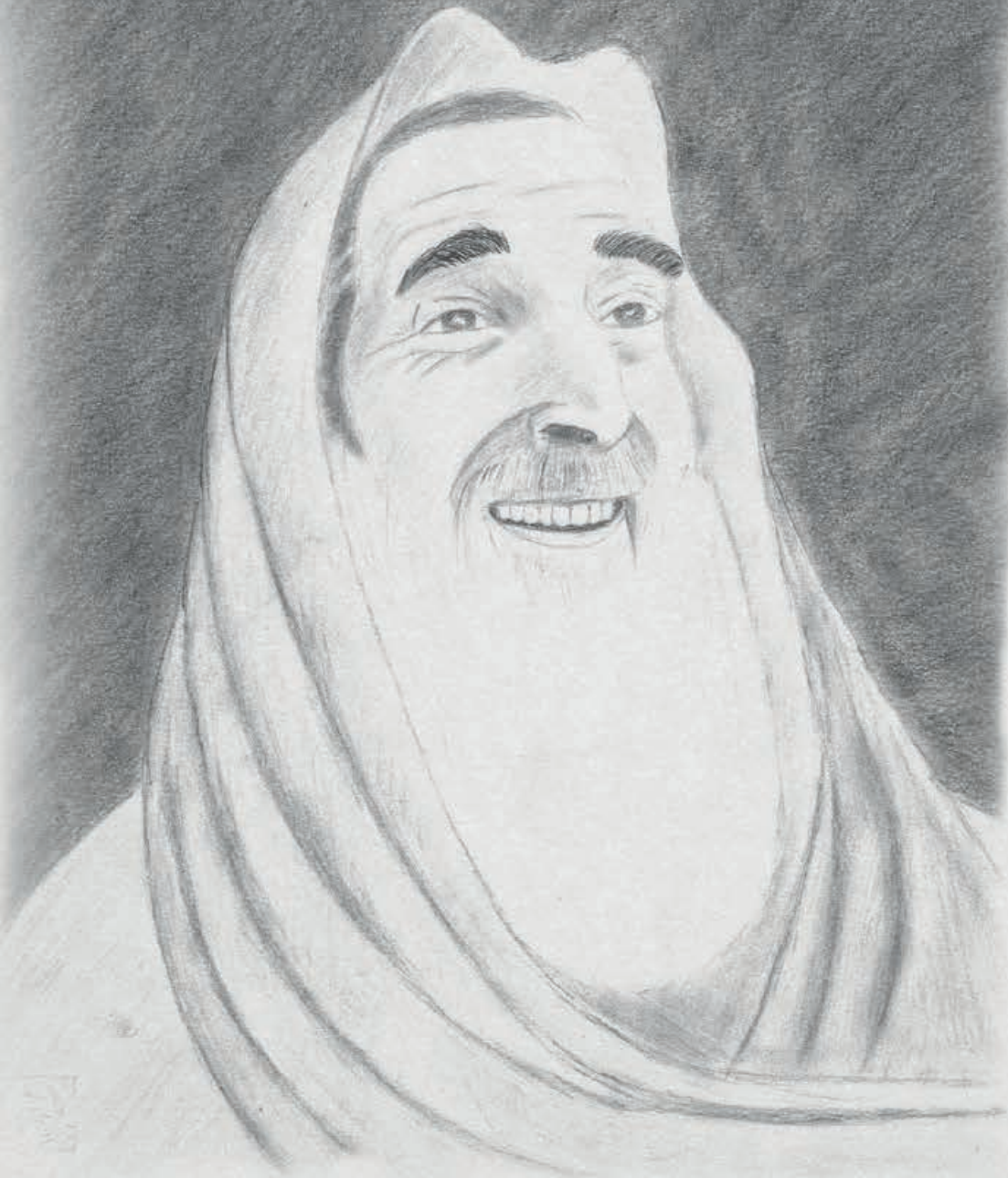
Bir kabustan uyanırcasına,
Ama bu kabusun sonu yoktu.
Her saniye yeni ölüm yeni bir soluktu.
Çığlıklar birikmiş boğazıma
Ben de bağırarak istiyorum,
Tüm Müslümanlara.
Uyumamış, uyuyamamıştım.
Ama uyuttum.
İçimdeki korkuyu, açlığı, endişeyi.
Kendimi avuttum.
Anamın duaları geldi kulağıma,
Şehitlik mertebesine ulaştır bizi Allah'ım,
Ben ölüme değil,
Anamın duasına gidiyordum.
Madem tüm Müslümanlar kış uykusuna
yatmış.
O hâlde vakit: Baharı getirme vakti.

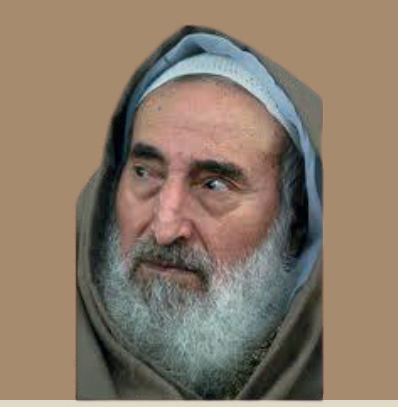
Kalktım.
Kırk bir ayna yerde,
Aldım ve kendine baktım.
Kırk yaşında görünen bedenime ve yirmi
yaş hâlime
Son hâlime,
Son gününe
Ve son duruşma.
Elimi kanatmıştı kırk ayna.
Eller kanar.
Ama nur yüzlü Peygamber'in miracına
şahit topraklara

Daha fazla kan değmesin.
Bomba cebimde.
Ölüm önümde.
İman kalbimdeydi.
O hâlde şehadet her dem benimleydi.
Bombayı kendimle attım.
Yahudilerin inine.
Ve patlattım.
Şehadet dilimde iken,
Bir şey anladım.
Ben gözlerimi kapattığım an uyandım.

Kudüs'te İzi Bulunanlar

Çizim: Ayşe Aydın

ŞEYH AHMED YASİN

ENGEL TANIMAYAN BİR DİRENİŞ ÖNDERİ

Şeyh Ahmet Yasin, Filistin'in Askalan şehrinin el-Cevra köyünde 1937 yılında dünyaya geldi. 1948 yılında siyonistlerin Filistin'in büyük bir bölümünü işgal etmesi üzerine ailesiyle Gazze şehrine göç etti. 15 yaşında bir yüzme etkinliği esnasında kafasının üstüne düştü ve boyun kemiği kırıldı. Bu yüzden bütün vücudu felç oldu.

Liseyi bitirdikten sonra bazı ilim adamlarından özel dersler aldı ve kendini pek çok alanda geliştirdi. Bu eğitimini tamamladıktan sonra öğretmenlik yaptı.

Şeyh Ahmet Yasin ve beraberindeki birçok kişi, 1984 yılında haklarında yürütülen soruşturmalar kapsamında "İsrail devletini yıkmak, yerine İslam devleti kurmak" gerekçesiyle siyonist mahkemelerince 13 yıl hapse mahkûm edildi. Ancak 11 ay sonra Filistinlilerle işgalciler arasında yapılan esir değişiminde serbest bırakıldı.

Siyonist işgal rejimi, 18 Mayıs 1989 tarihinde Şeyh Ahmet Yasin'i ve HAMAS mensubu pek çok kişiyi yeniden zindana attı. Bu girişim, 1987'de başlayıp dünya çapında adını duyuran Filistin İntifadası'nı durdurmaya amaçlıyordu. Fakat bu durum, olayları daha da şiddetlendirdi.

Şeyh Ahmet Yasin, 22 Mart 2004 tarihinde tekerlekli sandalyesiyle sabah namazını kıldığı camiden çıkarken siyonist rejim hava kuvvetlerine bağlı apaçi helikopterler tarafından atılan füzelerle şehit edildi.

Filistin'in tamamının 1967'de siyonistler tarafından işgal edilmesinin ardından Şeyh Ahmet Yasin, kendini halkı bilinçlendirmeye adanmış Gazze'de İslâm Merkezi'ni kurmasından sonra Filistin'in her tarafında adı duyulmaya başlandı. Bu durum, işgal rejimini son derece rahatsız etti ve Şeyh Ahmet Yasin defalarca polis merkezine çağrıldı.

Şeyh Ahmet Yasin, 1987 yılında Abdulaziz Rantisi ve birkaç liderle birlikte, Filistin'i kurtarmak ve işgalcilerle savaşmak amacıyla Gazze'de İslami bir direniş hareketi kurdu. Kurdukları bu oluşuma HAMAS, yani "Hareketü'l-Mukavemeti'l-İslamiyye/İslami Direniş Hareketi" ismini verdiler. İntifadanın başlamasında HAMAS'ın büyük bir katkısı oldu.

Şeyh Ahmet Yasin 3 Ocak 1990 tarihinde mahkeme önüne çıkarılıp 15 ayrı suçlamadan yargılandı. Şeyh Yasin, mahkeme heyetine, "Bu mahkeme kanuni olarak beni yargılama hak ve yetkisine sahip değildir. Çünkü bu mahkeme işgalciler tarafından kurulmuştur. Dolayısıyla tamamen gayri meşru ve kanun dışıdır." diyerek tüm Müslümanlara örnek bir duruş sergiledi. Hayatının ilerleyen dönemlerinde de birkaç defa çeşitli suçlamalarla yargılandı. İşgalci siyonistler Şeyh Ahmet Yasin'in iman gücü ve kararlılığı ile direnişçileri sürekli cesaretlendirdiğini gördüler, bu yüzden onu ortadan kaldırmak için birçok teşebbüste bulundular.

Kudüs'te Kadın Olmak

Halide Reyyan EKER
10-H

“ Onlar her gece evlatlarına “Mirac”ı anlatıyorlardı ve ilk kıbleyi... Gözyaşları teker teker damlarken, onlar o kutsal örtüleriyle siliyordu gözlerini... Kudüslü kadınların derdi Kudüs'ü müdafaa etmekti. ”

Kadın... Sadece İslam'ın değil insanlığın da temeli kadın... Her erkek bir kadın evladır ve her şey anada başlar... Bugün büyük bir merhamet ile beslediğin evlatların yarın her biri kuş olup uçacak... Zordur kadın olmak... Meşakkatlidir...

Kadın olmaktan daha zor bir şey var: Müslüman kadın olmak... Dindar kadın, hadis-i şerifte övülen dinine düşkün kadın olmak... Çocuklarını sadece iş bulsun, evlensin, mutlu olsun diye değil, bunların da temelinde İslam'a hizmet etsin, iyi bir Müslüman olsun diye yetiştirmek... Zordur kadın olmak... Hele savaş zamanında... Şeytan cennetten kovulduğundan beri süregelen savaş: Hak ve batılın savaşı... İnsanlığın sonuna -kıyamete- yaklaştıkça Hak ve batıl ayırt edilemez derecede karıştı. Savaş çetinleşti. Bu yüzden İslamiyet

yaşamak zordur. Sabır gerektirir. Niyeti de doğru almak gerekir: Rıza-ı ilahi...

Bunun daha da zor derecesi: Kudüs'te kadın olmak... Yani bedenlerini ekmekle, suyla besledikleri gibi ruhlarını da daha doğdukları andan itibaren İslamofobi anlayışı ile besleyen insanların(!) silahları altında Müslüman olmak... O insanlar ki her gördüğü Müslüman'ın başını ezmek için yıllarca dış sıktılar. Dünya sadece Yahudilerindir, gerisi ölmelidir, sloganını kalplerine nakşettiler. Yanlış hesaplarla kodlanmış zihinlerin arasında, Kudüs'te, Müslüman kadın olmak... Onlar bugün ne giysem, ne yesem, ne iglesem diye düşünmüyorlar. Giyecek kıyafet, çocuklarım için yemek bulabilecek miyim sorusunu soruyorlar ve evlatlarının göğleri önünde öldürölmelerini işlememek için dua ediyorlar.

Onların mücadelesi önce kendi evlatları olmak üzere hiçbir evladı feda etmeden bu bayrak nasıl alınır? Cevapsız bir soruydu onlarınki ve bu zihniyet çürümedikçe hep cevapsız kalacaktı. Batı göğünü kendi dininden olan Ukrayna'dan alıp da Kudüs'e de demokrasi gelsin diyecekti de bu soru öyle cevap bulacaktı.

Demokrasi din, dil, ırk ayrımı gözetmez diyorsa Batı kanunları, onların hâl ve hareketleri de böyle söylemeliydi. Kudüs'teki kadınlar için tek acı cevapsız sorular sormak değil diğer sorulara verdikleri cevaplardan da emin olmak... Ben burada eşarbımı başımda taşıyabilecek miyim sorusuna başıma veririm de başımın üstündeki ayeti vermem demeleri gibi... Allah'a dualarında da bu vardı **"Allah'ım kendimi bildim bileli başıma taşıdığım örtüyü benden alma başımı vereyim Rabbim lakin senin sevgini kaybetmekten sana sığınırım."**

Siyonizm zihniyetinin arasında eşarbi taşıyabilmekten öte gururla taşımak, dimdik durabilmek ve her ne olursa olsun davada kararlılık... Beyinsiz insanların beynini kurşuna patlatması korkusunu hiç gün yüzüne çıkarmayacak kadar derine gömmek. Kudüs'e karşı susan dünya devletleri ve onların suspus olmuş dudakları... Kudüs'teki Müslümanlara yobağ diye bağırın, çağdaş olmayan gerici

zihniyet diyen insanların Ukrayna söz konusu olunca demokrasi diye haykırması... Kudüslü kadınlar her şeyin farkındaydı: Kudüs üç din için de kutsaldı. Bu yüzden onlar her gece evlatlarına **"Mirac"**ı anlatıyorlardı ve ilk kıbleyi... Göğyaşları teker teker damlarken onlar o kutsal örtüleriyle siliyordu gözlerini... Kudüslü kadınların derdi Kudüs'ü müdafaa etmektir ama Kudüs sadece onların değil tüm İslam âleminin kutsalıydı...

Ahirette Allah bizlere **"Ey müminler"** dediği zaman Kudüslü kadınların başı eğilmeyecek. Çünkü onlar kalplerinde Allah korkusu taşıdıkları için o kalbe tecavüz, taciz edilme korkusunu koyamadılar ve susmadılar. Şüphesiz onların Allah'a karşı hissettikleri korku da Allah'ın rızasına nail olamamaktı. Oradaki kadınlar teröristlerin hepsi Müslüman'dır diyen zihniyetle savaştılar. Onlar farkındaydı açılan savaş eşarplara, kadınlara, kumaşlara değil kıyamete kadar varlığını sürdürecektir İslam'aydı. Ve onlar bugün evlatlarını, eşlerini belki yarın kendilerini kurban edeceklerini bile bile tek ses olup haykırdılar düşman üstüne: **"Allahuekber"**

Onların başı eğilmeyecek biğnillah lakin soruyorum size, biz ne hazırlıyoruz o yakın güne... ■

Bizden Haberler

Genç Dostu Şehirler Kongre ve Sergisi İçin Ankara'daydık

Türkiye Belediyeler Birliği tarafından Gençlik ve Spor Bakanlığı işbirliği ile 24-25 Ağustos 2021 tarihlerinde Ankara'da düzenlenen "Genç Dostu Şehirler Kongre ve Sergisi"ne Akşa'l-Gaye ekibimiz de katıldı. Öğrencilerimiz, Sayın Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan'ın katılımlarıyla gerçekleştirilen programda bilim teknoloji, eğitim, kültür sanat, spor temalarında düzenlenen etkinliklere katılım sağladılar.

Şehir ve Kültür panelinde okulumuzun projelerini sergi alanında tanıtan öğrencilerimiz Türkiye'nin dört bir yanından gelen katılımcılarla fikir ve tasarım boyutunda paylaşım yapma fırsatı elde ettiler. Milli Eğitim Bakan Yardımcısı Sayın Ahmet Emre Bilgili ve Konya İl Milli Eğitim Müdürü Sayın Seyit Ali Büyük, öğrencilerimizin standına ziyarette bulunup çalışmalarımız hakkında bilgi aldılar.

Resim Atölyemizde Kudüs'ü Resmettik

Akşa'l-Gaye proje ekibi, "Kudüs Resim Atölyesi" adıyla bir etkinlik gerçekleştirmiştir.

Kudüs marşları eşliğinde Kudüs temalı çizimlerin yapıldığı atölyede öğrencilerimiz bir taraftan birlikte zaman geçirirken diğer taraftan Kudüs'ün renklerini tuvallerine taşıdılar. Atölye çalışması esnasında katılımcılara felaflar, kakuleli ve naneli çay gibi Kudüs'e has lezzetler de ikram edildi.

Kudüs'te İzi Bulunanlar Sergisi

Tarih boyunca hak ve batıl mücadelesinin en canlı sahnelerine şahitlik eden Kudüs'e hizmet eden şahsiyetler, Akşa'l-Gaye ekibimiz tarafından unutulmadı.

Hizmet Davut'tan başlamak üzere Kudüs'e hizmet eden 12 farklı şahsiyetin hayatlarını araştıran ve portrelerini çizen ekibimiz, çalışmalarını okulumuz fuaye alanında 1 ay boyunca sergiledi.

Kudüs'ün tarihinde ve bugününden hizmetleri ve izleri bulunan şahsiyetleri tanıyıp, onların hizmet sevdalarını gönüllerinde filiglendirmek isteyen proje ekibimizin yaptığı, tamamı yoğun emek mahsulü olan sergi, bulunan bazı isimler şunlardır: Hz. Ömer, Nureddin Zengi, Selahaddin Eyyubi, Yavuz Sultan Selim, İmâd Ebu Hatice, Hatice Huveys...

Milli Eğitim Bakanımız Standımızı Ziyaret Etti

Okulumuz konferans salonunun açılışı için 08 Şubat 2022'de okulumuzu teşrif eden Milli Eğitim Bakanımız Prof. Dr. Mahmut Özer, ziyaretleri esnasında Kudüs'te İzi Bulunanlar sergimizi de ziyaret etmişlerdir. Projemiz içeriğiyle yakından ilgilenen, yapılan çalışmalara dair takdirlerini dile getiren bakanımızın ziyaretleri proje ekibimizi onore ve motive etmiştir.

Aksa'l-Gaye Kudüs'te

Okulumuz mezun öğrencilerinden Elif Şeyma Taşcı katıldığı bir yarışmada Kudüs ziyareti ödülü kazanmıştır. Aksa'l-Gaye projemizin içeriğinden haberdar olan ve çalışmalarımızı ilgiyle takip eden arkadaşımız, Kudüs'te projemize özel çekimler yaparak, projemize destek olmuştur.

Elif Şeyma, Kudüs gezisi esnasında, hikayesi ve portresine "Kudüs'te İzi Bulunanlar" sergimizde yer verdiğimiz "İsrail'e Kafa Tutan Bakkal" İmad Ebû Hatice'yi de ziyaret etmiştir. Arkadaşımız, projemiz ve yaptığımız çalışmalar hakkında kendisine bilgi vermiş ve İmad Ebû Hatice'nin proje ekibimize ve tüm Türkiye halkına selamlarını getirmiştir.

Aksa'l-Gaye ekibi olarak arkadaşımıza bu hizmetlerinden dolayı can u gönülden teşekkür ediyor, bir an önce Kudüsümüze kavuşmak için dua ediyoruz. Aksa'l-Gaye projemizin içeriğinden haberdar olan ve çalışmalarımızı ilgiyle takip eden arkadaşımız, Kudüs'te projemize özel çekimler yaparak, projemize destek olmuştur.

Ekibimiz, Geliştirdiği Kudüs Tabu Oyunu İle Hizmetlerine Devam Ediyor

Proje ekibimiz, Kudüs konusunda farkındalığı artırmak için neler yapılabileceği sorusunun izini sürmeye devam ederken, tabu oyunu geliştirme fikrini hayata geçirmeye karar vermiştir. Geliştirilen Kudüs Tabu oyununda Kudüs'teki mekanlar, Kudüs ile ilgili kavramlar ve şahsiyetlere yer verilmiştir.

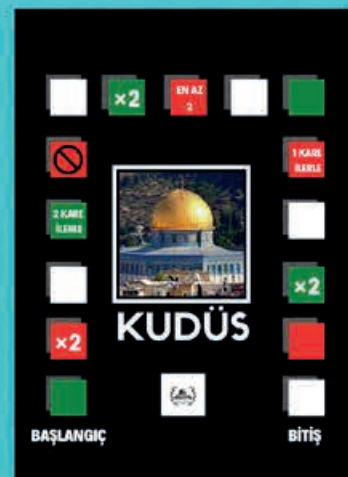
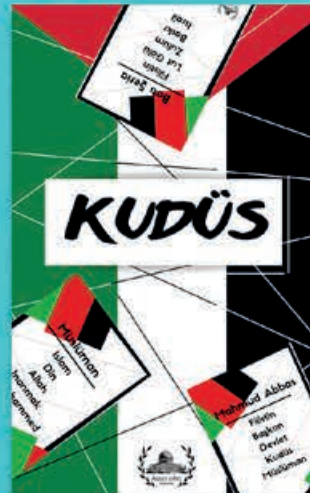
Oyun Nasıl Oynanır?

Oyun en az 4 kişiyle oynanır. Oyuncular iki takıma ayrılır ve sırayla takımdaki her bir oyuncu kendi takımındaki oyunculara yasak sözcükleri kullanmadan kağıtta yazan kelimeyi anlatmaya çalışır. Oyuncunun anlatım için bir dakika süresi vardır. Bir dakika boyunca yasak sözcükler kullanılmadan anlatılan ve takım arkadaşları tarafından bilinen kelime sayısı kadar oyun tahtası üzerindeki kutularda ilerlenir. Sürenin dolmasıyla anlatma sırası karşı takıma geçer. Oyun tahtası üzerindeki bitiş çizgisine ilk varan takım oyunu kazanır.

Oyun tahtası üzerindeki işaretlerin anlamı
x2: Sürenin iki dakika olduğu anlamına gelir
2 Kare İlerle: İki kare ilerlemeniz gerekir.

En Az İki: İlerleyebilmeniz için en az iki kelime anlatmanız gerekir.
Bir sonraki tur siz oynamadan oynama sırası karşı takıma geçer.

Yasak Kelimelerin Kullanılması Halinde
Anlatım sırasında yasak kelimeyi kullandığınız takdirde bir sonraki karta geçmeniz gerekir. Aynı tur içerisinde üç defa yapılan yasak kelime ihlali bir kutu geri gitmeniz gerekir.

Bu haberler ve proje ekibimizin diğer çalışmalarıyla birlikte Kudüs ile ilgili farkındalık çalışmalarımıza instagram adremizden ulaşabilirsiniz: @aksalgaye

Türk Edebiyatında Kudüs

Elif KÜÇÜKKÖMÜRLER

10-H

“Edebiyat dünyamız Kudüs’e karşı hiçbir zaman duyarsız kalmamıştır. İslam edebiyatına önemli katkılar sunan Türk edebiyatında da Kudüs ve Kudüs ile ilişkili temalar her dönem var olmuştur.”

Dünya üzerinde nadide köşelerden bir köşedir Kudüs. İnsanlık tarihi kadar eskilere giden bir geçmişi olan Kudüs her vakit dünyanın göğbebeği şehirlerden biri olmuştur. Edebiyat dünyamız da Kudüs’e karşı hiçbir zaman duyarsız kalmamıştır. İslam edebiyatına önemli katkılar sunan Türk edebiyatında da Kudüs ve Kudüs ile ilişkili temalar her dönem var olmuştur.

1. Klasik Türk Edebiyatında Kudüs

Kudüs, İslam tarihi ve inancında çok önemli bir konuma sahip olmasına rağmen, İslamî kültürle sıkı sıkıya ilişkili olan Klasik Türk edebiyatında bu kavrama müstakil bir tema olarak çok fazla yer verilmemiştir. Kudüs temasının klasik şiirde yer alması, daha çok Miraç hadisesi ve bu kavram çerçevesinde söz konusu edilen Mescid-i Aksa ve İsra kavramları ekseninde gerçekleşmiştir. Kudüsle ilgili kavramlara klasik edebiyatta en çok mevlid ve miraciyyelerde rastlanır. Örneğin Osmanlı’dan günümüze kadar

yüzyıllar boyunca okunan Süleyman Çelebi’nin Vesiletü’n-Necat isimli eserinde pek çok Kudüs ve miraç kavramına rastlanır;

*Tarfetü’l-ayn içre sultânı ümem
Geldi Kudse irdi vü basdı kadem*

(İnsanlığın en şerefli olan o sultan, daha göz yumup açincaya kadar Kudüs’e gelip ayak bastı.)

*İki rek’at kıldı Aksa’da namaz
Öyle emr itmiş idi ol bi-niyaz*

(Hiçbir duaya muhtaç olmayan Allah teala’nın emri ile Mescid-i Aksa’da iki rekât namaz kıldı)

Klasik edebiyatta mevlitler ve miraciyyeler dışında Seyahatname, Fetihname ve mangume gibi türlerde de yer yer Kudüs temasına değinilmiştir.

2. Modern Türk Edebiyatında Kudüs

Modern Türk edebiyatında Kudüs temasına yer verilmesinin daha çok dinî ve ideolojik kaygılarla gerçekleştiğini tespit edebiliriz. Çünkü 20. yy.da Osmanlı'nın parçalanmasıyla Kudüs pek çok farklı otoritenin eline geçmiş ve özellikle 1960'lardan itibaren İsrail'in Kudüs üzerindeki baskısı artmıştır. Kudüs'ün bu anlamda Türk şiirinin ilgi alanına dâhil olması 1960'lı yılların sonlarına dayanır. Bu yıllara gelene dek modern edebiyatta, Kudüs başta olmak üzere bütün İslam coğrafyasına karşı duyarsız kalınmasının en temel nedeni, Osmanlı'nın son dönemleri ile Cumhuriyet dönemini kapsayan köklü medeniyet değişikliği teşebbüsleridir.

1967 Arap-İsrail Savaşı, Türkiye'deki ilgisizliğin son bulduğu, hem Müslüman coğrafyaya hem de Filistin ve Kudüs'e dair belli bir duyarlılığın gelişmeye başladığı bir kırılma noktasıdır. Arap-İsrail savaşının vuku bulduğu yıllar, aynı zamanda Türkiye'de İslami hassasiyete sahip kesimin politikada söz sahibi olmaya başladığı bir dönemdir. Bu dönemde Necip Fazıl; Büyük Doğu, Sezai Karakoç; Diriliş, Nuri Pakdil; Edebiyat ve Cahit Zarifoğlu da Maveria gibi edebî, kısmen de politik yayınlarla İslam coğrafyasına dair fikirleri neşretmiş, önemli bir kesim arasında İslamî duyarlılığın artmasına katkı sunmuşlardır.

Sezai Karakoç

Türk edebiyatında 1950'lerden sonraki dönemin en önemli simalarından olan Sezai Karakoç, mütefekkir bir şair olarak

ortaya koyduğu medeniyet tasavvuruyla kendisinden sonra gelen kuşaklar üzerinde önemli bir iz bırakmıştır. 1969'da Mescid-i Aksa'nın Siyonistler tarafından yakılması üzerine, o yıl birinci sayısını çıkardığı Diriliş Dergisi'nde Ey Yahudi isimli bir şiir yayınlamak bu duruma tepkisini ortaya koyan Karakoç, bu olay vesilesiyle Kudüs'ü Modern Türk edebiyatına taşıyan ilk isim olarak literatüre geçer.

*Nihayet Mescid-i Aksa'yı da yaktın
ey Yahudi! ...*

*Asırlardır insanlığın ruhunu yaktığın gibi
ey Yahudi! ...*

*Aya çıkarak göğe çıktığını sandın
ey Yahudi! ...*

Göğe çıktığına inanır inanmaz

*Büyük Peygamberin göğe çıktığı yeri yaktın
ey Yahudi! ...*

*Mescid-i Aksa'yı yaktın
ey Yahudi! ...*

*Daha doğrusu yaktığını sandın
ey Yahudi! ...*

*Senin yaktığın gökteki Mescid-i Aksa'nın
ancak gölgesidir*

ey Yahudi! ...

*Senin yaktığın Mescid-i Aksa'nın ruhu değil
Taş, toprak ve ağaçtan işaretidir
ey Yahudi! ...*

Karakoç bilhassa Alınyazısı Saati (2012) isimli eserinde Filistin de dahil olmak üzere pek çok İslam coğrafyasının sorunlarını irdelemektedir. Karakoç, Kudüs'e attığı önemi ve bu şehrin medeniyet algımızdaki yerini sadece şiirlerinde değil, diğer yazılarında da sık sık dile getirmiştir.

Mehmet Akif İnan

Çok fazla şiir kaleme almamasına rağmen, Mescid-i Aksa şiiri sebebiyle “**Kudüs Şairi**” olarak nitelendirilen Mehmet Akif İnan, sadece bu şiiriyle bile Karakoç’un uyandırdığı duyarlığın ilk takipçileri arasında sayılmıştır.

Müslümanlığın bu kutsal mabedinin zulüm altında olmasına duyulan kayıtsızlığı İslamî bir hassasiyetle dile getirerek genç İslamcı kuşağın duygularına tercüman olmuştur.

*Ve Mescid-i Aksa’yı gördüm düşümde
Bir çocuk gibiydi ve ağlıyordu
Varıp eşiğine alnımı koydum
Sanki bir yer altı nehri çağlıyordu*

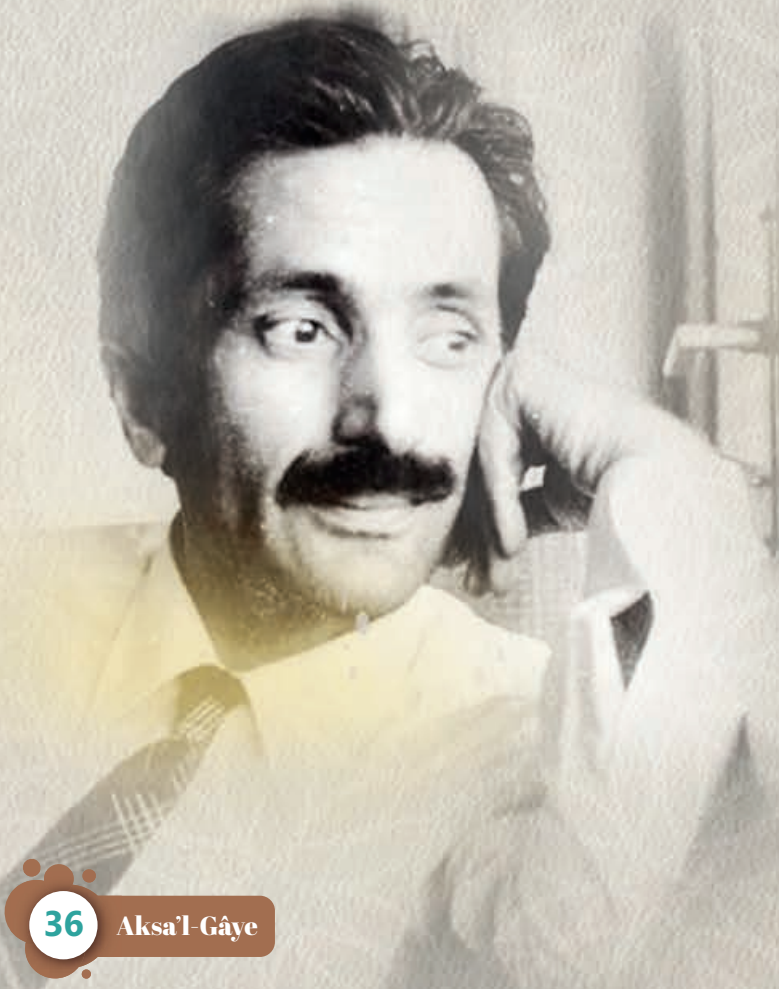
...
*Mescid-i Aksa’yı gördüm düşümde
Götür Müslümana selam diyordu
Dayanamıyorum bu ayrılığa
Kucaklasın beni İslam diyordu.*
(İnan, 1979: 3)

Cahit Zarifoğlu

Mehmet Akif İnan’la aynı kuşaktan olan Cahit Zarifoğlu da Kudüs ve Filistin davası konusunda söyleyecek sözü olan şairlerdendir. Kudüs’ün yanı başında Beyrut ve Filistin’de yapılan katliama bir tepki olarak yazdığı şiiri, onun bu konudaki içsel tepkilerinin adeta bir dışavurumudur.

*Beyrut’un gözyaşları şimdi,
Kudüs’ün yanı başında
Müslümanlarsa uzakta,
Sanki başka
Gelinmez bir dünyada.*
(Zarifoğlu, 2013)

Nuri Pakdil

Günümüz edebiyatında Kudüs ile özdeşleşerek edebî ve fikrî üretimlerinde bu kavrama en çok vurgu yapanlardan biri de Nuri Pakdil'dir. Onun sanat ve fikirlerinin arka planında Kudüs'le beraber bütün Orta Doğu coğrafyasının izlerine rastlamak mümkündür.

Kudüs temasını ele aldığı şiirlerini İslamî bir lirizmle yoğuran Pakdil'e göre Kudüs, insanlığı sevebilmenin ilk kapısı ve gerçek bağımsızlığı savunmanın ilk kalesidir. Bu düşüncelerini, "Kudüs sevilmeden insanlığa girilmez. Bizim için daha da özel bir konumu vardır: Kudüs'ü savunmak gerçek bağımsızlığı savunmaktır." şeklinde ifade eder.

Pakdil'in sanatında Kudüs imgesinin en somut ve simge hâlini Anneler ve Kudüsler şiirinde görmekteyiz.

Pakdil'in 1972-1974 yılları arasında kaleme aldığı şiir, beş ayrı bölümden oluşmaktadır. Şiirin en dikkat çeken üçüncü bölümü Ocak 1972'de kaleme alınmıştır:

*Tûr Dağı'nı yaşa
Ki bilesin nerde
Kudüs Ben Kudüs'ü kol saati gibi taşıyorum
Ayarlanmadan Kudüs'e
Boşuna vakit geçirirsin
Buğ tutar
Gözün görmez olur
Gel Anne ol
Çünkü anne
Bir çocuktan bir Kudüs yapar
Adam baba olunca İçinde bir Kudüs canlanır
Yürü kardeşim
Ayaklarına bir Kudüs gücü gelsin.*

Kaynakça

Türk Edebiyatında Kudüs Teması, Mustafa Öztürk, Beytûlmakdîs Araştırmaları Dergisi, 2017, 39-57

Klasik Türk Şairlerinin Dilinden Kudüs ve Mescid-i Aksâ, Mehmet Altınova, Akademik Dil ve Edebiyat Dergisi, Sayı: 2

Kudüs'te İzi Bulunanlar

Çizim: Sadiye Koçak

SELAHADDİN EYYUBİ

ŞARK'IN EN SEVGİLİ SULTANI

Selahattin Eyyubi, 1138 yılında Irak'ın Tikrit şehrinde dünyaya geldi. Daha sonra ailesiyle Şam'a yerleşti ve burada yaşamaya başladı. Amcası, Büyük Selçuklular'ın Halep Atebeyi Nureddin Zengi'nin en önde gelen komutanlarından ve yakın dostlarından olan Esedüddin Şirkuh'tur. Nureddin Zengi, Selahaddin Eyyubi'nin istidadını fark ederek çocukluk yıllarından itibaren kendisiyle özel olarak ilgilenmiştir.

Mısır seferine de hiç beklemediği halde amcası ile birlikte çıkmış, zaferin kazanılmasından kısa süre sonra amcası Şirkuh'un vefat etmesiyle onun yerine geçmiş ve Mısır veziri olmuştur. Mısır hâkimiyeti yıllarında Fatımi Devleti'ne son vererek Eyyubi Devleti'ni kurmuş ve pek çok fetih gerçekleştirmiştir.

Kudüs kuşatması başladıktan çok kısa bir süre sonra da, 2 Ekim'de, "Gökte yaratılıp yeryüzüne indirilen şehir"i fethederek haçlı işgalinden kurtarmıştır. Böylece "Kudüs işgal altındayken ben nasıl gülebilirim ki..." diyerek ömrünü adadığı kutsal şehrin fatihi olarak gayesine ulaşmıştır.

Askerliğe amcası vesilesiyle yönelen ve amcasıyla birlikte pek çok sefere çıkan Selahaddin Eyyubi, bu seferlerde liderlik ve askerlik becerilerini göstererek iyi bir kumandan olarak sivrilmiştir.

Selahaddin Eyyubi'yi Kudüs fethine götüren ilk adım 1187 yılında kazandığı Hittin Savaşı'dır. Bu seferin ardından 20 Eylül'de Kudüs'ü kuşatmıştır. Bu kuşatma sırasında şehrin zarar görmemesine dikkat etmiş, "Kudüs'ün, Allah'ın kutsal saydığı beldelerden biri olduğuna büyük bir inancım vardır. Sizin de kutsallığına inandığınız bu beldeye muhasara ve savaşın gerektirdiği yollarla hücum etmek ve girmek istemiyorum." diyerek bu hassasiyetini dile getirmiştir.

Selahattin Eyyubi 1193 yılında Şam'da vefat ettiğinde özel hazinesinden sadece 1 Mısır dinarı ile 36 Nasiri dirhemi çıkmış ancak o, ardında gözetilmeyi bekleyen bu kutsal şehri bizlere bir emanet olarak bırakmıştır.

Güzeller Güzellerle Anılır: Hz. Meryem ve Mescid-i Aksa

Havvanur Rana ÇELEBİ
11-E

“Güzeller güzellerle, kötüler kötülerle anılır.” Bu nedenle
“Güzel Meryem”, “Güzel Mescid-i Aksa” ile anılır.

Mescit mübarektir. Orada geçen vakitler de bereketlenir. Her mü'min bir lahzası bir ömre bedel olan bereketli zamanlarını orada geçirir. Mescit de buna şahitlik eder. O da halinden memnun, şahitlik yapacağı dostlarından memnun, bu kutsiyeti ona nasip ettiği için Rabbinden memnun. Mescit emniyettir, içine girip vakit geçirmeseni, sadece yanından geçseniz bile kalbinize bir güven duygusu, ruhunuza bir yumuşama gelir. Mescit alçakgönüllülüktür, mescit arılıktır, saftır, berraktır, kutsaldır. Bunları derken göğümün önüne altın renkli, göz alan kubbesiyle Mescid-i Aksa geliyor. Müslümanların ilk kiblesi, üç semavi dinin her biri için kutsiyeti olan Mescid-i Aksa.

Orada yetişen mü'minlerin anası; bize iffette, Allah'a (cc) teslimiyette örnek teşkil etmiş, güzel kadını da analım, emredilmiş: “**Kitap'ta Meryem'i de an.**” (Meryem, 19/16).

Hg. Meryem'in babası Hg. Süleyman'ın soyundan gelen İmran, annesi ise Hg. Zekeriya'nın hanımının kız kardeşi Hanne'dir.

Hanne, senelerdir kocasıyla çocuk hasreti çekmekte, ama büyük bir inançla da Rabbine niyaz etmekteydi. O Rabbinin kendisine çocuk vereceğine gönülden inanıyor ve yeryüzündeki bütün annelere imreniyordu, yavrularını besleyen bir kuş görünce dahi ona ögeniyor ama isyan etmiyordu. Rabbinden gelen bir imtihan olduğunun farkındaydı.

Şükür ki bir gün dualarına icabet olundu. Hanne şükürle yavrusunu Rabbine şu cümlelerle adadı: “**Karnımdaki çocuğu sırf sana hizmet için adadım. Kabul buyur benden, şüphesiz hakkıyla işiten ve bilensin sen.**” (Âli İmran, 3/37).

Ona Meryem adını verdi, kendini tamamen Allah'a veren; kullukta ibadette ileri giden... Hani “**adin üzerine tecellisi**” diye bir tabir vardır ya, bunun yaşanmış bir örneğidir Hg. Meryem.

Adı güzel, kendi güzel, hali güzel, kulluğu güzel Meryem... Kerim kitabımızda birçok kez anılıp övülen, ismi bir sureye övgüyle verilen Meryem... Seçilmiş bir soydan seçilmiş Meryem. Seçilmişliğin bir gereği olarak nice ağır imtihanlardan geçen Meryem...

İmran Hz. Meryem hayata gelmeden önce vefat etti. Hanne'nin doğumundan sonraki duasını ve ahvalini Rabbimiz şöyle anlatıyor: **"Onu doğurunca: "Rabbim! Ben onu kız olarak doğurdum. -Zaten Allah onun ne doğurduğunu daha iyi biliyordu- Erkek kız gibi değildir. İsmi, Meryem koydum. Onu ve soyunu, kovulmuş şeytana karşı Senin himayene bırakıyorum."** dedi." (Âli İmran, 3/36). Hanne'nin endişesi Allah'a sığınmasından sonra yerini huzura ve güvene bıraktı.

Adanmış bir kuldu o, dünya için değil Allah yolu için adanmıştı. Rabbi kendisine hizmet için adanmış kulundan memnun, ezeli-ebedi ilmiyle bilen... **"Bunun üzerine Rabbi onu kabul buyurdu."** (Âli İmran,3/37). Böylece Meryem'in yolculuğu başlıyor, ilahi bir izinle mabede kabul ediliyordu. O artık mabede ekilmiş bir tohum, çiçeği İsa olacak bir bitkiydi.

Hanne'nin büyük kararlılığını gören âlimler, Hz. Meryem'i mescide kabul ettiler. Hz. Meryem'in eğitimini ve bakımını Hz. Zekeriya (as) üstlendi.

Zekeriya (as) Hz. Meryem'i ziyarette gittiğinde onun yanında o mevsimde bulunmayan meyveler görüyordu. Bunu Hz. Meryem'e sorduğu zaman: **"Onları bana Allah (cc) gönderdi."** şeklinde cevaplar alıyordu. Allah, Hz. İsa gelmeden ona mucizelerini gösteriyor, imanını güçlü kılıyordu. İffet abidesi olan Meryem (as) bir gün yanına gelen Cebrail'den (as) babasız bir şekilde çocuk sahibi olacağını öğrendi. Hz. İsa doğduktan sonra yaşayacağı tüm zorlukları da, tüm ithamları da bilmesine rağmen isyan etmiyordu.

Bu hususta ilk tepki amcasının oğlu, kendisi de ibadetle meşgul olan Yusuf'tan gelmişti. Hz. Meryem'in böyle bir şey yapmayacağını bildiği halde aklındaki kötü düşünceleri silemiyordu. Hz. Meryem ile konuşmaya karar verdi. Hz. Meryem de cevaben: **"Allah'ın ilk ağacı yağmursuz, Hz. Âdem ile Hz. Havva'yı anne-babasız yarattığını bilmiyor musun?"** diyerek onu ikna etmişti. Hz. Meryem doğum vakti yaklaşıncı mabetten uzaklaştı.

Küçüklüğümden beri hep şuna inandım: **"Güzeller güzellerle, kötüler kötülerle anılır."** Bu nedenle **"Güzel Meryem", "Güzel Mescid-i Aksa"** ile anılır. Emredildiği gibi biz de analım: **"Kitap'ta Meryem'i de an."** (Meryem, 19/16).

Bendeniz yazımı burada sonlandırır, yazımın hayırlara vesile olmasını, ufkunuzu genişletmesini, Hz. Meryem ve Mescid-i Aksa mevzusunda farklı bir bakış açısını size gösterebilmiş olmayı dilerim. Belki Allah (cc) farklı bir yazıda kaldığımız yerden devam etmeyi nasip eder. Selametle...■

Kudüs'te İzi Bulunanlar

Çizim: Nida kaplan

ŞEYH İKRİME SABRİ

MESCİDİ AKSA İMAM HATİBİ

Şeyh İkrime Sabri, 1938 yılında Filistin'in Batı Şeria bölgesinde yer alan Kalkilya şehrinde saygın bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Merhum babası 1969 senesinde yakılan Selahaddin Eyyûbî'nin Mescid-i Aksa'ya hediye ettiği minberde son hutbeyi okuyan Saîd Sabrî Hazretleri'dir.

Şeyh Said Sabri, Kudüs'te tanınan şeriat hâkimlerinden ve aynı zamanda Kudüs'teki Yüksek İslam Şurası'nın kurucu üyelerindendi. Şeyh İkrime Sabri de, babasının bu birikiminden etkilenmiş ve faydalanmıştır.

Şeyh İkrime, ortaöğrenimini babasının o dönemde hâkim olarak çalıştığı Nablus'taki Salih Okulu'nda tamamladı. Yükseköğrenim için 1963 yılında Bağdat Üniversitesi'nde İslam Şeriatı ve İslam Hukuku alanında eğitim gördü. Nablus'taki An-Najah Üniversitesi'nde şeriat alanında yüksek lisans eğitimi bitirdi. Ardından 2001 yılında Mısır'daki el-Ezher Üniversitesi'nden hukuk alanında doktorasını tamamladı.

Şeyh İkrime, her zaman insanlara bir şeyler öğretmeyi seven örnek bir imam ve hatiptir. O sadece resmî olarak değil, manevi yönden de Filistin'in ve Aksa'nın imamıdır.

Eğitimleri sonucunda çalışma hayatına öğretmen olarak başlayan Şeyh İkrime Sabri, 6 Gün Savaşları döneminde okul müdürlüğü yaptı. İlerleyen yıllarda da Batı Şeria'da vaaz ve rehberlik müdürü, İslami İlimler Fakültesi müdürü, Kudüs ve çevresi müftülüğü ve Filistin toprakları Başmüftülüğü görevlerinde bulundu. Aynı zamanda binlerce hafız yetiştirdi ve halen yetiştirmeye devam ediyor.

İşgalci İsrail, Şeyh İkrime'yi hiçbir zaman rahat bırakmamış ve her zaman önüne bir engel koymaya çalışmıştır. Bunu bazen çeşitli suçlamalar yaparak, kısıtlamalar getirerek, bazen de evine baskın düzenlemeye cüret ederek yapmışlardır. Ancak Aksa'nın imamı hiçbir zaman duruşundan ödün vermemiş, "Bizim duruşumuz İslami bir duruştur ve asla değişmeyecektir." diyerek zulme ve zalimlere asla boyun eğmeyeceğini haykırmıştır.

Hatice Huveys

Sena KANAMAT
11-1

“İsrail güçleri tarafından 28 kez gözaltına alındım ancak ilk kez başörtümü ve pardösümü çıkardıklarında ağladım. Ben hiçbir şekilde bu davayı bırakmadım. Çünkü bu bize Allah'ın bir emri.”

Bereketli kılınmış topraklarında mazlumların kanının döküldüğü ve dünyanın adeta kör, sağır ve dilsiz olmuştusuna çığlığını duymadığı mazlum şehir Kudüs.

Gökyüzünde yaratılıp yeryüzüne indirilen bu kutsal şehrin çığlığını daha küçük bir kız çocuğu iken duymuş Hatice Huveys. Aksa'da eğitim alan ve orada büyüyen Huveys, 2014'ten itibaren murabıt olarak bulunmaya başlamış Kudüs'te. Kur'an-ı Kerim öğretmeni olan Huveys, tam 28 kez gözaltına alınmış. Hem de haklı bir mücadele sebebiyle. Bunlardan birinde başörtüsünü ve feracesini çıkarmak

zorunda kalan Huveys ilk defa ve son kez burada üzüntüden ağlamıştır. Elem veren bu hadiseyi şu sözlerle aktarmıştır.

“Başörtümü ve pardösümü çıkarmışlardı; gözaltına alındıktan sonra ilk ve tek ağlayışım bu oldu. İsrail güçleri tarafından 28 kez gözaltına alındım ancak ilk kez başörtümü ve pardösümü çıkardıklarında ağladım. Onlara namaz kılabilmek ve erkeklerin beni böyle görmesini engellediği için kıyafetlerimi istediğimi söyledim ancak ne ağlamamı ne de sözlerimi işiten oldu.” (Anadolu Ajansı, Aksa'nın Gönüllü Muhafızı Hatice Huveys, Erişim: 23 Kasım 2021)

Mescid-i Aksa'yı savunan Huveys'in ailesine hatta küçük çocuklarına bile ulaşmıştır zulüm ve baskı. Kendisinin Batı Şeria'ya eşinin ise Kudüs'e girişi yasaklanmıştır. Bu durum bir sene böyle devam etmiş ve en sonunda Huveys ailesini bir araya getirebilmek için taşınmak zorunda kalmıştır. 3 kız ve 2 erkek çocuğu da soruşturma ve baskıya maruz kalan Huveys, bu zorluklar karşısında yılmamış aksine onlar ne kadar uzaklaştırırsa uzaklaştırırsın bağlılığının daha fazla arttığını dile getirmiştir.

Üstad Nuri Pakdil'in **"Kudüs'ü savunmak, gerçek bağımsızlığı savunmaktır."** sözünü kendine düstur edinen Hatice Huveys şu sözlerle davasındaki kararlılığını dile getirmiştir.

"Çok kez tutuklandım. Yeri geldi üzerimdeki elbiselerim bile alındı. Ama

ben hiçbir şekilde bu davayı bırakmadım. Çünkü bu bize Allah'ın bir emri. Kudüslü kardeşlerim de aynı sıkıntıları yaşadı. Ben sadece bir örneğim. Ne kadar büyük acılar yaşarsak yaşayalım, evlatlarımız, eşlerimiz hapsedilse, şehit edilseler, bize şiddetli baskılar da yapsalar bu davadan vazgeçmeyeceğiz." (Sabah Gazetesi, Kudüs Muhafızı Hatice Huveys, Erişim: 23 Kasım 2021)

Ben az anlatayım, siz çok anlayın diyerek sözlerime Cahit Zarifoğlu'nun şu kelamı ile son vereyim.

"Kudüs... Bir sınav kâğıdı... Her mü'min kulun önünde..."

Allah Hatice Huveys ve niceleri ile birlikte biği bu imtihanı hakkıyla geçenlerden eylesin. Amin! ■

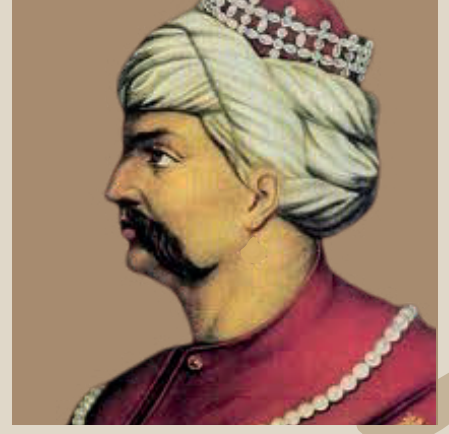
Kudüs'te İzi Bulunanlar

Çizim: Büşra Kurlu

YAVUZ SULTAN SELİM

HADİMÜL-HAREMEYEN

I. Selim veya bilinen adıyla Yavuz Sultan Selim, 1470'te Amasya'da doğmuştur ve 1520'de Çorlu'da vefat etmiştir.

Kudüs'te Osmanlı hâkimiyeti, Yavuz Sultan Selim döneminde 1516 yılının Aralık ayında başlamış ve 501 yıl sonra Aralık 1917'de son bulmuştur. Yavuz Sultan Selim, Mısır seferiyle Mekke, Medine ve Kudüs gibi kutsal beldelerin Osmanlı İmparatorluğu'nun himayesine girmesini sağlamıştır.

31 Aralık günü Kudüs'e varmış, Ermeni patriği III. Serkis ile Rum patriği Attalia'ya emân vermiştir. Bu emânda Hz. Ömer ve Selahaddin Eyyubi'nin daha önce verdikleri emânlar esas kabul edilmiştir.

Mescid-i Aksa'ya gelerek Kubbetü's-Sahra'da ve Muallak Taş'ının altında ikişer rekât namaz kıldıktan sonra Kible Camii'ne gelen Yavuz Sultan Selim, akşam namazını da burada kılmış, akşam namazından sonra burada uzun bir niyazda bulunmuştur.

Kudüs İslam egemenliği döneminde huzur ve barışla yönetilebilmiştir. İslam egemenliği boyunca sadece Müslümanlar değil gayrimüslim topluluklar da huzur içinde Kudüs'te yaşamaya devam etmiştir. Gayrimüslimlerin barış içinde yaşamalarını sağlayan İslam egemenliği, aynı zamanda onların kutsal alanlarının da korunarak günümüze kadar gelmesini sağlayabilmiştir.

Yavuz Sultan Selim, Filistin tarihinde "Kudüs Fatih'i" namıyla anılmayı hak eden isimlerden biridir. Mercidabık Zaferi'nden sonra ordusuyla Mısır'a doğru hareket eden Yavuz Sultan Selim, Aralık ayı sonlarında Remle'ye varmış, burada kendisine Kudüs'e gitmemesi yönünde yapılan ısrarlara rağmen, 1.500 askerle Kudüs'e hareket etmiştir.

Yatsı namazını kıldıktan, bahşiş ve ikramlarda bulunduktan sonra otağına dönmüştür. Ertesi sabah tekrar Mescid-i Aksa'ya gelen Yavuz burada namaz kıldıktan sonra Remle'ye hareket etmiştir. Yavuz, Mısır'a hareket etmeden önce el-Halil Camii'ni de ziyaret etmiştir.

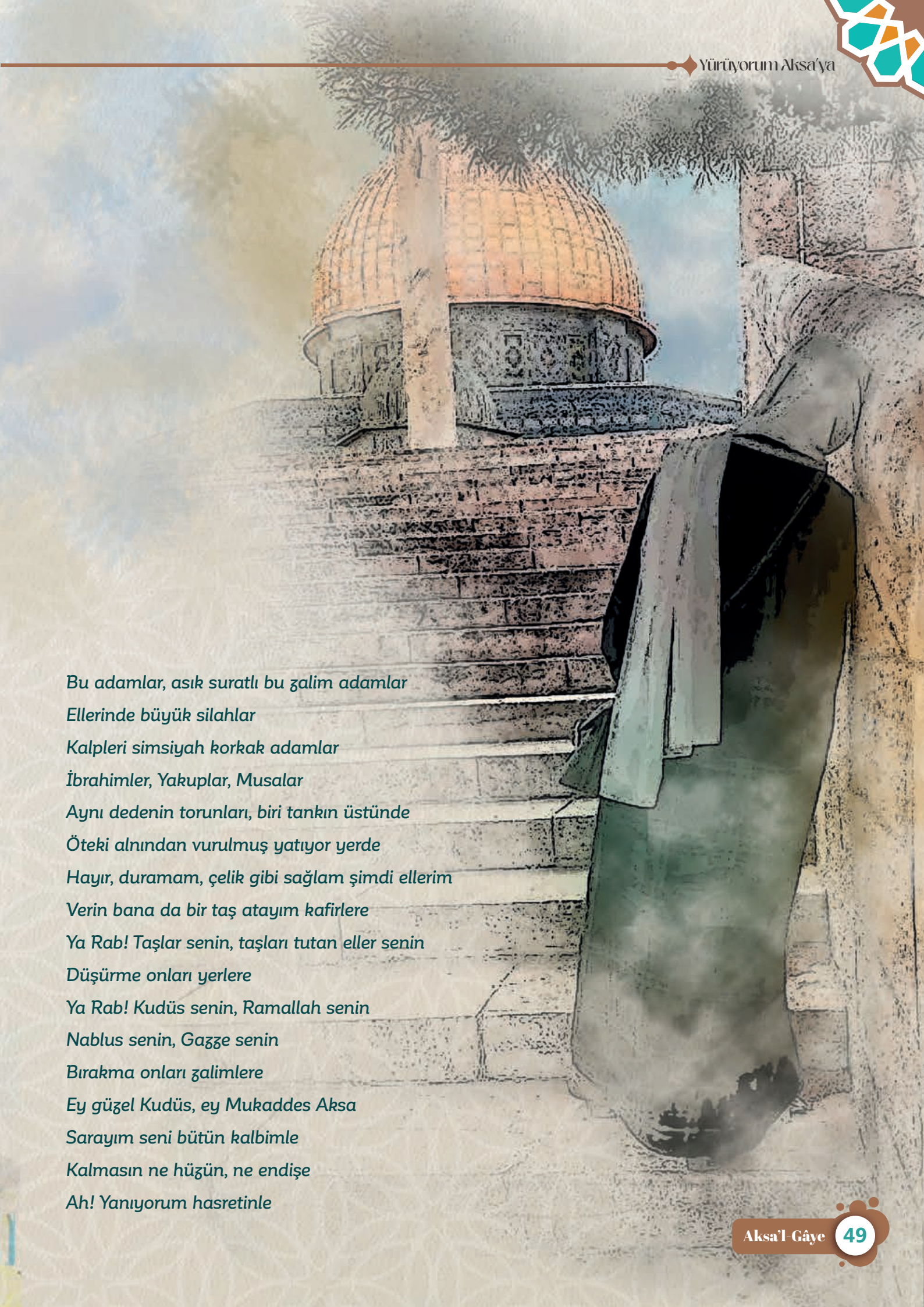
Yürüyorum Aksa'ya

Mediha ARIKAN

İHL Meslek Dersleri Öğretmeni

Ey şehirlerin şâhı, acının kucağı!
Ey güzel Kudüs!
Peygamber kokulu, gözleri hüznü şehr
Yürüyorum sana, uzun namluların gölgesinde
İçimde bir cihad coşkusu, bir cihad marşı dilimde
Sarayım seni bütün kalbimle
Kalmasın ne hüznü, ne endişe
Ah! Yanıyorum hasretinle
Yine bir sabah namazı yürüyorum Aksa'ya
Taş sokaklarında koşarcasına
Tarifsiz bir duygu, bu şehadet arzusunu
Kunut duasında ellerim semada
Aksa'da arka safta
Her gün yeniden dilimde Meryem
Dilimde İsrâ
Ağıt yok, sen Eyyübi'nin torunu, kalk ayağa
Her dua bir taş, her taş Kudüs'ün kurtuluşuna

Bu adamlar, asık suratlı bu zalim adamlar
Ellerinde büyük silahlar
Kalpleri simsiyah korkak adamlar
İbrahimler, Yakuplar, Musalar
Aynı dedenin torunları, biri tankın üstünde
Öteki alnından vurulmuş yatıyor yerde
Hayır, duramam, çelik gibi sağlam şimdi ellerim
Verin bana da bir taş atayım kafirlere
Ya Rab! Taşlar senin, taşları tutan eller senin
Düşürme onları yerlere
Ya Rab! Kudüs senin, Ramallah senin
Nablus senin, Gazze senin
Bırakma onları zalimlere
Ey güzel Kudüs, ey Mukaddes Aksa
Sarayım seni bütün kalbimle
Kalmasın ne hüçün, ne endişe
Ah! Yanıyorum hasretinle

Mervan Mescidi

Hatice Nida ÇİÇEKANA
11-F

“Nihayetsiz elemlere maruz ve müptela olan Kudüs’ün mihmanı olan Mervan Mescidi, hem çektiği eziyetler hem de mukaddes olması hasebiyle büyük bir saygıyı hak ediyor.”

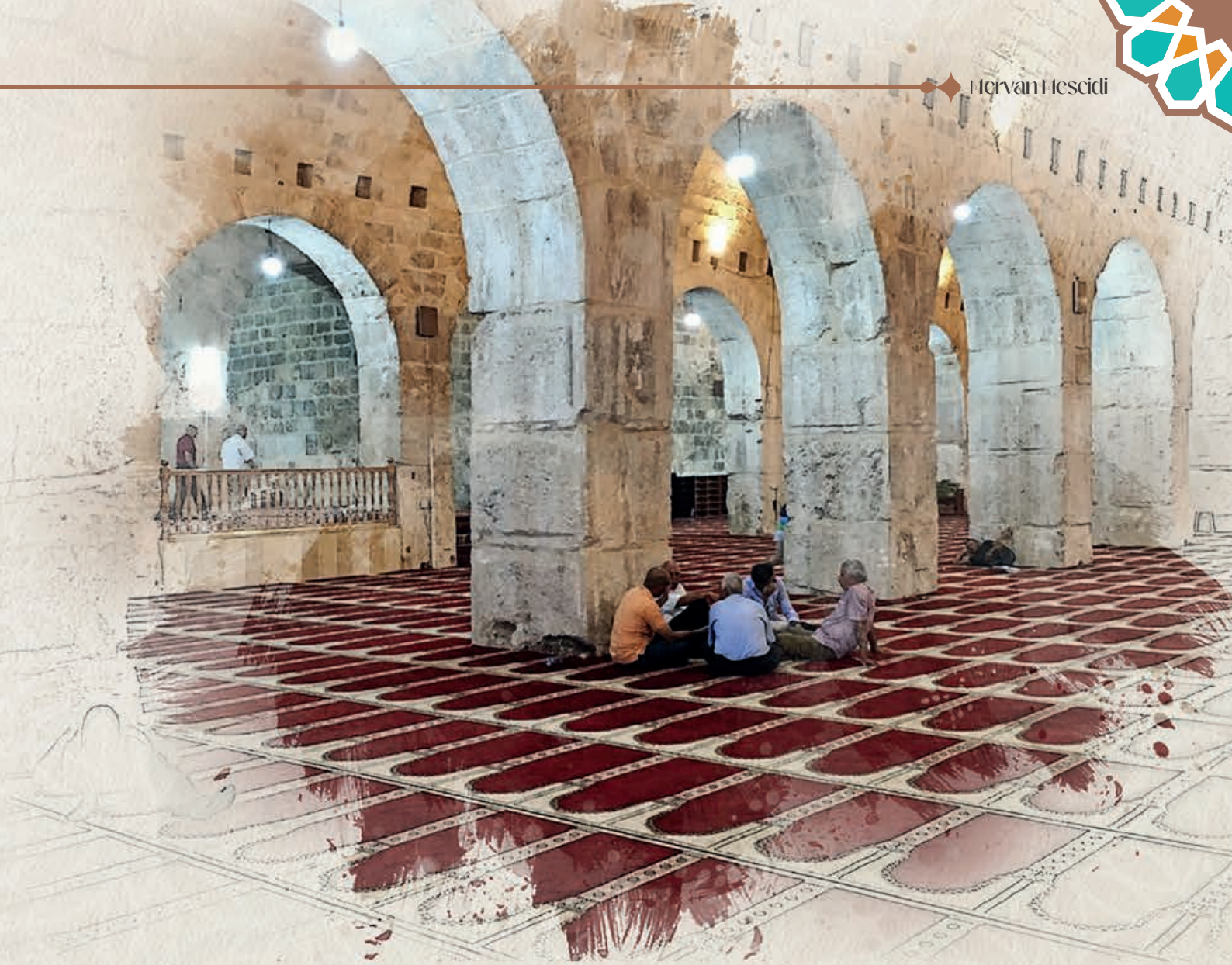
Herkese selamlar, bu yazımızda size Kudüs’teki hem şirin hem de bir o kadar önemli olan bir mescitten bahsedeceğim. Hazır mısınız?

Bütün semavi dinler için kutsal olan Kudüs’ümüzün en güzel mescidinin, ilk kıblemiş olan Mescid-i Aksa’nın güney doğu köşesinde bulunan yaklaşık 4000 metrekare alana sahip olan Mervan Mescidi Emeviler döneminde inşa edilmiş. Yapılışındaki gaye-i maksat Mescid-i Aksa sahasının tek bir düzeyde (kotta) olmasının sağlanmasıydı. Bu nedenle bu yapının kotu ön cami kotundan daha düşük. Yani yeraltında devasa bir mescit desem yanlış sayılmaz.

Mervan Mescidi güneyden kuzeye doğru

uzanan 16 revaktan oluşuyor ve Beyt’ül Makdis’te namaz kılmak için yapılmış en büyük üstü çatı ile kaplı alan kabul ediliyor. 4000 metrekareden fazla alana sahip olan Mescid’e bugün Kuzey tarafından inen geniş merdivenler ile giriş yapılmaktadır.

Haçlılar tarafından Kudüs işgal edildiğinde atların bağlandığı ahırlara dönüştürülmüş olduğundan “Süleyman ahırları” diye isimlendirmişler ve günümüzde de o dönemin acı bir hatırası olarak kalbimizde yerini edinen mescidin içindeki bağı duvarlarda ve sütunlarda ip ya da zincir bağlamak için açılmış delikler varlığını bugüne kadar korumayı başarmış. Selahaddin Eyyubi, Arğ-ı Mukaddesi fethedinceye kadar yapı bu şekilde kullanılmış.

Uzun yıllar kullanılmayan mescit, bilhassa 1917-1948 yılları arasındaki İngiliz işgali sırasında ve sonrasında tamamen kilitli tutulmuş ve yapının içi zamanla yukarıdan dökülen inşaat atıkları ve kuşların topladığı çöplerle vs. adeta dolmaya başlamıştır. Bu gidişata dur demenin vaktinin geldiğini anlayan Şeyh Raid Salah ve talebeleri kendi imkânlarıyla harekete geçerek bu mescidi ednastan kurtarmışlar. Hatta Raid Salah yaşadıklarını anlatırken mescitten binlerce kamyon pislik çıktığını belirtmiştir.

Mescid-i Aksa Mukaddes Yapıları İmar Kurumu, 1997 yılında yapıyı temizleyip yeniden inşa ederek Müslümanların namaz kılmasına uygun hale getirmiş; bu sayede mescit, Yahudi örgütlerin işgal planlarından da korunmuştur.

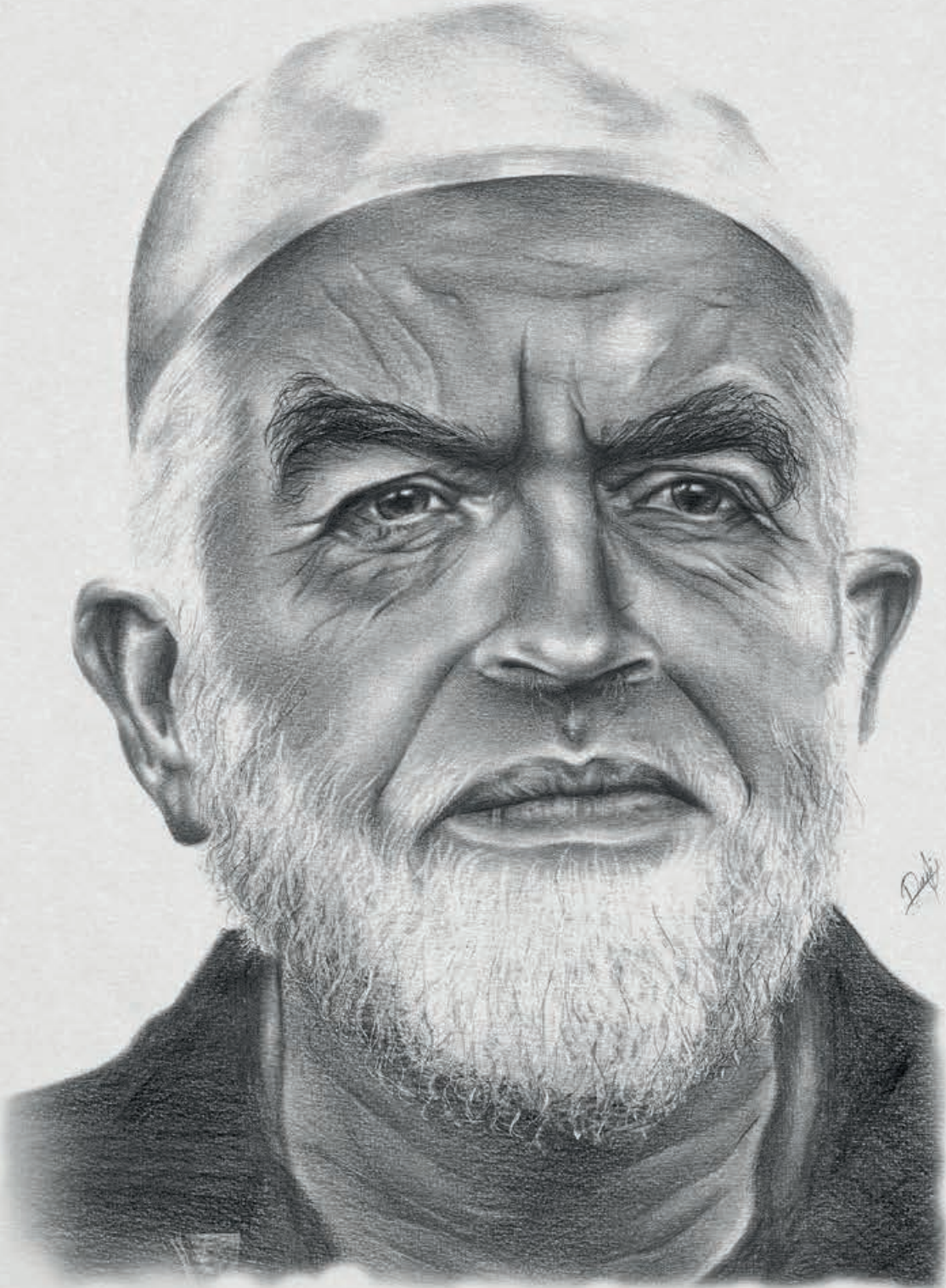
Mescidin bir güzelliğini daha eklemesem olmaz:

Mescidin kemerlerini inşa ettiren Abdülmelik bin Mervan'dır. Mescit de adını buradan almıştır. Mescidin en güzel özelliği ise Hz. Meryem'in hatırasına Abdülmelik bin Mervan'ın yaptırdığı küçük bir oda olması. Meryem validemizin buraya adandığına dair bir işaret olsun diye yaptırılmış.

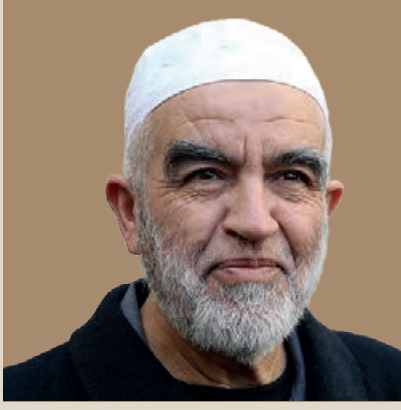
Bu arada konu ile ilgili Siyer TV'de Muhammed Emin Yıldırım Hoca'nın Mervan Mescidi'ni anlattığı bir videosu var. İsteyen açıp izlesin derim.

Velhasıl canlar, nihayetsiz elemlere maruz ve müptela olan Kudüs'ün mihmanı olan Mervan Mescidi, hem çektiği eziyetler hem de mukaddes olması hasebiyle büyük bir saygıyı hak ediyor. Binaenaleyh İslam âleminin de Aksa'l-Gaye ekibi olarak bu farkındalığa ulaşmasını Rabbimden niyaz ediyor ve sizi en güzele emanet ediyorum. ■

Kudüs'te İzi Bulunanlar

Çizim: Dilanur Akpınar

ŞEYH RAID SALAH

MESCİDİ AKSA MUHAFİZİ

Tam adı Raid Salah ebu Şakra olan Şeyh Raid Salah, 1958 yılında Filistin'de, Ummü'l-Fehm'de dünyaya geldi. İlk ve ortaöğreniminin ardından el-Halil Üniversitesi'nde İslam Hukuku bölümünü tamamladı. Ardından liderliğe ilk adımı olarak Ummü'l-Fehm'e belediye başkanı olarak seçildi. 1993 ve 1998 yılındaki Ummü'l-Fehm belediye seçimlerini kazanan Salah 2001 yılında bu görevinden istifa etti.

Özellikle 2003 yılından sonra aktif olarak İslami hareketin önemli liderlerinden biri haline gelen Şeyh Raid Salah, 1948 Filistin İslamî Hareketi'nin başkanı oldu. Ancak Filistin ve Aksa için adanmış bir ömür elbette sadece bu görevle yetinmedi; Filistin'deki İslami hareketlerin pek çoğunda farklı görevler ifa etti.

2010 yılında İsrail ordusunun saldırısına uğrayan Gazze Mavi Marmara Filosunda yer aldı ve hiçbir zaman İsrail'in Aksa'ya yönelik yaptığı ihlalleri kabul etmedi, her zaman direndi.

İsrail, Aksa'ya adanmış bir ömrü demir parmaklıklar ardına koyarak özgürlüğünü elinden alabileceğini ve davasından vazgeçirebileceğini öngördü. Ancak ömrünü aksaya adanmış olan Şeyh Raid aldığı her cezanın ardından: "Ben mübarek Mescid-i Aksa'nın zaferi için ucuz bir bedel ödedim." diyerek asla vazgeçmeyeceğini ve bu dava için büyük mücadeleler vermek gerektiğini en güzel şekilde anlatmıştır.

Filistin için yürüttüğü hizmetler ve mücadelesi dolayısıyla 2003 yılında İsrail tarafından tutuklanarak 18 ay hapse mahkûm edildi.

Şeyh Raid Salah'ın çalışmalarını bir tehdit olarak gören İsrail, 2015 yılında 1948 İslamî Hareketi'ni işgal karşıtı faaliyet yürüttüğü gerekçesiyle "terör örgütü" ilan ederek yasakladı. Ardından 2016 yılında da Şeyh Raid Salah'ı 9 yıl önce verdiği bir cuma hutbesinde "şiddete teşvik" ettiği gerekçesiyle yine 9 ay hapse mahkûm etti.

Şeyh Raid Salah, defalarca tutuklanıp konulduğu İsrail hapishanelerinden en son tutuklanmasını müteakip 13 Aralık 2021 tarihinde hürriyetine kavuştu.

"Eğer zulüm giderek artıyorsa, İsrail'in yıkılması yakındır." diyen Raid Salah, Filistin davasına gönül verenlere umut aşılamaya devam ediyor.

Yahudi Politikaları

Rümeysa DEDEMLİ
11-1

“İsrail devletinin işgal politikasına karşı olanların yalnızca Filistinliler olmadığına en bariz göstergesi devletin kuruluşunun 50. yılında başkent Tel Aviv’de bizzat İsrail halkının yaptığı protestolardır.”

Yahudiliğin etnik kökenleri ilk İbrânî atası kabul edilen Hz. İbrahim’e ve ondan sonra gelen iki İbrânî atasına, Hz. İshak ile Hz. Ya’kub’a -Tanrı’nın verdiği adla İsrail’e- dayandırılmaktadır. Yahudiler bu etnik kökenin Tanrı tarafından seçilmiş ve ayrıcalıklı olduğuna inanırlar. Söğ konusu dinî-etnik vurgu gelenek içerisinde sıkça tekrarlanan, **“Yahudilik Tanrı’nın Yahudiler için takdir ettiği dindir.”** şeklindeki sözde de görülür. Buna göre Yahudilik olgusu tarih boyunca ortaya çıkan bütün etnik, coğrafi vb. ayrışmaların üstünde ahid yoluyla birbirine bağlanmış tek bir topluluk (ethnos) meydana getirme idealine ve tecrübesine dayanmaktadır. Bu nedenle liderlik, yahudilerin insanlara iyiliğe giden yolda öncülük etmeleri manasındadır ve Yahudilerin

geleneksel inançlarında kendilerine bu konuda özellikle bir hedef belirlediği söylenebilir. Bu amaçla, kendilerine vaat edildiğini iddia ettikleri topraklarda ilk Yahudi devletini kurmuşlardır.

Kurdukları devlet, Sion adıyla anılan bölgede, Yahudi veya İsrail Krallığı diye anılan ve antik Helenistik krallıklarla ve Romalılarla mücadele ederek yıpranıp yıkılmış bir devlet olmuştur. Sonraki yıllarda da Yahudiler belli bir devlete sahip olmamış, dünyanın dört bir yanına yayılmış bir halde varlıklarını sürdürmüşlerdir. Ancak yahudiler bu devletsiz ve dağınık yapılarına rağmen hiçbir zaman öz kimliklerini kaybetmemişlerdir. Yahudilerin bu dağınık devletsiz yapısı 19. yüzyıla kadar sürmüştür.

19. yüzyılda başlayan ve 2. Dünya Savaşı döneminde Avrupa'da Yahudilere karşı artan baskılar milliyetçi-seküler Siyonist Yahudiler'i kendilerine ait bir devlet fikrine yöneltti. Bu grup Theodor Herzl öncülüğünde dünya Sionist Örgütü adıyla toplanarak seminerler ve lobi faaliyetleri gerçekleştirdiler. Ana fikir, Ortodoks Yahudilerin kendilerini ulaşılmakta cezalı saydıkları Sion topraklarını bir **"kutsal toprak"** yerine **"ana vatan"** olarak görmekte yatıyordu. Bu niyetten hareketle İngiliz desteğiyle bir İsrail Devlet'i kurmak için Yahudilere Filistin'de toprak verilmiş oldu. Yahudiler Wilson Prensipleri çerçevesinde bölgede nüfus çoğunluğu sağlayarak hakimiyetlerine uluslararası bir meşruiyet kazandıracaktı. Bunun için yerli Arap Lordlardan topraklar çok yüksek fiyatlar ödenerek satın alındı ve dünyanın dört bir yanından yahudiler bölgeye göç etmeye başladı. Böylece zamanla bölgede yahudiler hem toprak hem de nüfus olarak varlıklarını arttırmış oldu.

1948 yılında da İsrail resmi bir devlet olarak tanınmıştır. Ancak bölgeye göç eden yahudiler bu süreçte binlerce Filistin'liyi evlerinden zorla çıkarmıştır. **"İsrail devlet"**i bu mülksüzleştirme politikasına kurulduğu günden beri devam etmekte ve binlerce Filistinli'yi mağdur bırakmaktadır. Öyle ki hâlen Şeyh Cerrah

Mahallesi başta olmak üzere pek çok bölgede insanlar evlerinden zorla çıkarılmakta ve bu, dünya devletleri tarafından haneye tecavüz olarak dahi nitelendirilmemektedir. Yahudiler yaptıklarını meşrulaştırmak için her daim Holokost'u bahane etmektedirler. Öyle ki kınanma gibi bir tavırla karşılaştıklarında, karşı tarafı **"Antisemitist"** olarak itham etmekte ve masumiyet maskesinin ardına saklanmaktadırlar. Bu maskenin ardında yıllardır işgal politikasını sürdüren İsrail devleti'ne karşı Filistin halkı direnişini sürdürmektedir. İsrail devletinin bu işgal politikasına karşı olanların yalnızca Filistinliler olmadığının en bariz göstergesi devletin kuruluşunun 50. yılında başkent Tel Aviv'de bizzat İsrail halkının yaptığı protestolardır. Ayrıca Amerika'da yaşayan Ortodoks yahudilerin de İsrail devletine karşı bir tutumları olduğu görmekteyiz. Ancak başta Arap ülkeleri olmak üzere tüm dünya bu işgale sessiz kalmaktadır. Böylece İsrail devleti kendisini Yahudilerin temsilcisi olarak görerek ve tüm uluslararası hukuk kurallarını ihlal ederek Filistin'de işgal politikasına devam etmektedir. Biz müslümanlar da ilk kıblemize, kutsal beldemize sahip çıkmayarak bu işgale sessiz kalmaya devam ettiğimiz takdirde yahudi bu işgalden vazgeçmeyecek ve kutsalımızı kirletmeye devam edecektir. ■

İşık Saçan Tepe

Sude BİLGİÇ
10-D

Gölgelerde açan bir çiçektir Kudüs
Kokusunu sakladı derinlerinde
O griye boyanmış, yağmurları dinmeyen
Her gülen yüzün ağladığı sokaklarında

Kamelya gibi narin, kamelya gibi hassas
Güneşin doğduğu yerde esirdi güz rüzgarı
Allah'ın kelimelerinden almış adını bir tepe
Zeytin Dağı duruyordu bütün heybetiyle

Gölgesinde akan nehirler, yatan bedenler..
Topraklarından sökülmiş çiçekler
Habersiz gibiydi, eteklerinde,
Yağan yağmurlardan, tepesinde kopan fırtınalardan

Bir neslin peygamberi ayak basmıştı
Son bir bakış, ufukta güneşi bekleyen
Ay ışığının, karanlığın ve gölgenin
Yeşerttiği, büyüttüğü kente...

Duruyordu Zeytin Dağı karanlıkta
Sokağı aydınlatan tek lamba adeta
Oysa eteklerinden uzanan yolla
Varılacak sonsuz huzura ya da karanlığa.

HZ. ÖMER

ADALET MÜLKÜN TEMELİDİR

Kudüs'te İzi Bulunanlar

Rasûlullah'ın yakın dostlarından, adalet timsali Hz. Ömer, Fil Vakası'ndan on üç yıl kadar sonra Mekke'de doğdu. Müslüman olmadan önceki hayatı hakkında yeterli bilgi yoktur.

Kureyş'in bazı ileri gelenleri gibi putperestliğe bağlı kalarak önceleri Hz. Peygamber'e ve İslâmiyet'e karşı düşmanlık gösteren, bilhassa kabilesinden Müslüman olanlara işkence yapan Ömer, risaletin 6. yılında (616) Müslüman olmuştur.

Kudüs'ün fetih haberini aldıktan sonra şehrin anahtarlarını teslim almak üzere Kudüs'e doğru yola çıkan halife Hz. Ömer'in yolculuk yaptıkları bineğe hizmetçisiyle ortaklaşa bindiği tarihen bilinen bir gerçektir. Kudüs'e girecekleri esnada sıranın hizmetçisinde olması dolayısıyla Hz. Ömer Kudüs'e yürüyerek girmiştir.

Ömerü'l-Fâruk yani "hak ile batılı birbirinden ayıran" lakaplı Hz. Ömer, 644'te bir suikast sonucu şehit edilmiştir.

Babasının develerini güttüğü, içkiye ve kadına çok düşkün olduğu, iyi ata bindiği, iyi silâh kullandığı ve pehlivan yapılı olduğu belirtilmektedir. Şiire meraklı olduğu, güzel konuştuğu rivayet edilir.

Senelerce Peygamber Efendimizin yanında mücadele eden Hz. Ömer, İslâm'ın ikinci halifesidir. Halifeliği süresince İslâm'ı yaymak adına pek çok fetihler gerçekleştiren Hz. Ömer, o dönemde Müslümanların elinden çıkmış olan Kudüs'ü fethederek yeniden İslâm toprağı kılmıştır. Bu nedenle İslâm tarihinde Kudüs Fatihi olarak anılan isimlerden biridir.

İslâm topraklarında adaletle hükmeden halife Hz. Ömer, Kudüs'e tevazu ile girmiş ve ilk olarak Mescid-i Aksa'da namaz kılp, Hz. Davud'un mihrabında dua etmiştir. Rasûlullah'ın vefatını müteakip ezan okumayı bırakan peygamber müezzini Bilal-i Habeşî'den ezan okunmasını istemiş, bu ricayı kırmayan Hz. Bilal'in okuduğu ezan orada bulunan herkesi ağlatmıştır.

Kudüs'te İzi Bulunanlar

Hz. DAVUT KUDÜSÜN İLK MÜSLÜMAN FATİHİ

Hz. Davud (aleyhisselâm) Kudüs'te doğmuştur. Nesebi, İshak ve Yakup peygamberler yoluyla Hz. İbrahim'e dayanır.

Hz. Musa vefat ettikten sonra İsrailoğulları, tarihte pek çok kez olduğu gibi yine sapkınlığa düşmüşlerdi. Allah da Filistin çevresinde yerleşmiş olan Amalika kavmi hükümdarı Calut'u onlara imtihan olarak gönderdi. Calut, İsrailoğulları'nı vatanlarından sürdü. Allah Teâlâ merhametiyle İsrailoğulları için kendilerinden bir komutan seçti. Talut isimli bu komutanın ordusunda henüz çocuk yaşta olan Hz. Davut da bulunmaktaydı. Ordular karşı karşıya geldi.

Kendisine dört hak kitaptan biri olan Zebur indirilen Allah'ın elçisi Hz. Davut Zebur'u okumaya başladığında kurtlar ve kuşların durup kendisini dinlediği, sesinin dağlarda yankılandığı rivayet edilmektedir. Hz. Davut (aleyhisselâm), sesinin güzelliğiyle bilinir. Hatta günümüzde güzel seslilere ona ithafen "Davudi" sesli denilmektedir.

Yahudilikte ve Hristiyanlıkta sadece hükümdar olduğuna inanılan Hz. Davut, İslam'a göre hem hükümdar hem de peygamberdir. Hz. Davut'tan sonra tahta, kendisi gibi peygamberlikle görevlendirilen oğlu Hz. Süleyman geçmiştir.

Hz. Davut, sapanıyla Calut'u alnından vurarak öldürdü ve düşman ordusu dağıldı. Bu olaydan sonra Hz. Davut, herkesin sevgisini kazandı ve Talut öldükten sonra tahta geçti ve 40 yıl boyunca devleti yönetti.

Davut (aleyhisselâm) ilmi, hikmeti, adaleti ve güzel konuşmasıyla meşhurdur. Allah ona mucize olarak demiri elinde hamur gibi şekillendirme, demirden zırhlar kılıç ve kalkanlar yapma kabiliyeti vermiştir. İsrailoğulları en parlak zamanlarını onun döneminde yaşamıştır. Bununla birlikte Yahudilik inancı, Hz. Davut'u yeren bir takım sapkın görüşlere sahiptir. Hz. Davut, tarihte bilinen ilk Müslüman Kudüs fatihidir. Kudüs'ü fethetmiş ve devletin başkenti yapmıştır. Böylelikle iktidarı merkezileştirmiş, askerî teşkilat yapısını güçlendirmiştir. O, güçlü bir devlet başkanı ve ehliyetli bir yöneticidir.

Hız. Ömer

Sena KANAMAT
11-1

“ Hz. Ömer Kudüs’te hiçbir zaman gayrimüslim ahaliyi Müslüman olmaya zorlamadı, aksine daima hoşgörü ile yaklaştı. Hem Müslümanların hem de gayrimüslimlerin can ve mal güvenliklerini sağlamak için elinden geleni yaptı. ”

Bir gün Resulullah efendimiz otururken, yanına Hağret-i Ömer geldi. Server-i âlem buyurdu ki:

- Ya Ömer, bana “Adalet nurunu, Ömer bin Hattab’a ver” ilahi emri geldi. Şimdi sana verdim. Cihanda adalet etmek senin nasibindir. (Dinimiz İslam, ‘Dinimiz İslam’, Erişim: 22 Kasım 2021)

Adaleti ve mertliği ile bilinen Hz. Ömer, Fil Vak’ası’ndan on üç yıl kadar sonra, diğer bir rivayete göre ise Büyük (Dördüncü) Ficâr savaşından dört yıl kadar önce Mekke’de doğdu. Müslüman olmadan önceki hayatı hakkında çok bilgi yoktur. Babasının develerini götüğü, içkiye ve kadına çok düşkün olduğu, iyi ata bindiğı, iyi silâh kullandığı ve pehlivan yapılı olduğu belirtilmektedir. Bunların yanında Arap

edebiyatı ve şiirle ilgilenmektedir. (Mustafa Fayda, ‘Ömer’, Türkiye Diyanet Vakfı Ansiklopedisi, Erişim: 22 Kasım 2021)

Hz. Ömer İslam nuru ile aydınlanmadan hemen önce müşrikler onu Peygamber (s.a.v) öldürmek ile görevlendirdiler. Eve doğru giderken yolda karşılaştığı Nuaym b. Abdullah’tan kız kardeşi Fâtıma ile kocası Saîd b. Zeyd’in Müslüman olduğunu öğrenince onların yanına gitmiştir. Kız kardeşinin evine geldiğinde evden gelen Kur’an sesini işiten Hz. Ömer “Göklerde ve yerde ne varsa Allah’ı tesbih etmektedir...” diye başlayan Kur’an ayetlerinden (Taha Suresinin ilk ayetleri) etkilenecek Müslüman olmuştur. Müslüman olduktan sonra müşriklere karşı çok sert davranmış ve dinini her ortamda, kimseden çekinmeden savunmuştur.

Furkan yani hak ile batılı birbirinden ayıran lakaplı Hz. Ömer'in halifeliği zamanında en başta Müslümanların kanayan yarası Kudüs olmak üzere birçok fetih gerçekleştirildi. 638 yılında İslam orduları Kudüs'ü kuşattı. Barış istemek zorunda kalan Hristiyanlar karşısında zafer kazanılmış, şehir teslim alınmıştı. Hz. Ömer, her üç semavi din tarafından kutsal olan Kudüs'e görkemli bir merasimle değil tevazu ile girdi, şehirde ilk olarak Mescid-i Aksa'yı ziyaret etti. Hz. Ömer, Hz. Peygamber'in vefatından sonra bir daha ezan okumayan Bilal-i Habeşi'yi çağırarak ezan okuması ricasında bulundu. Bilal-i Habeşi, Halifenin hatırı ve Kudüs'ün fethi dolayısıyla bu emri bir defaya mahsus olarak yerine getirdi. Bilal-i Habeşi'nin okuduğu ezan Halifeyi ve sahabeleri ağlattı. (Anadolu Ajansı, 'Kudüs'ün İlk Fatihi Hazreti Ömer', Erişim: 22 Kasım 2021)

Hz. Ömer Kudüs de de görevini layığıyla yerine getirdi. Hiçbir zaman gayrimüslim ahaliyi Müslüman olmaya zorlamadı, aksine daima hoşgörü ile yaklaştı. Hem Müslümanların hem de gayrimüslimlerin can ve mal güvenliklerini sağlamak için elinden geleni yaptı. Dolayısıyla da her zaman adaletine güvenilen ve sığınılan bir halife oldu.

Adaletiyle nam salan, Kudüs'ün ilk fatihi ve Hz. Muhammed'in en yakınlarından ikinci İslam halifesi Hz. Ömer, sabah namazını eda ederken Hristiyan bir köle tarafından hançerlendi. Ve 3 Kasım 644'te gök kubbeden bir yıldız daha kaydı. Hz. Ömer şehit düştü.

Allah ona ve Kudüs uğruna mücadele eden cümle şehit ve gazilerimize rahmetiyle muamele etsin. Amin! ■

Kudüs'te İzi Bulunanlar

NUREDDİN ZENGİ KUDÜS'ÜN FETHİNİ HAZIRLAYAN SULTAN

Zengi hanedanının bir üyesi olan Nureddin, 1118 yılında dünyaya gelmiştir. Babası I. İmadüddin Zengî'nin ölümü üzerine devlet eski Türk geleneklerine göre varisler arasında bölünmüş, bu paylaşım sonunda, Nureddin Mahmud'a Halep ve çevresi bırakılmıştır.

Nureddin Zengi, 1150 yılında Türkiye Selçuklu Sultanı I. Rükneddin Mesud'un kızıyla evlenmiştir. Haçlıların Akdeniz'den Müslüman topraklara ilerleyişini durdurma şerefi kendisine aittir. 1174'te Şam'da boğaz iltihabından vefat etmiştir. Kendisinden sonra oğlu İmadüddin İsmail yönetime geçmiştir. Ancak Eyyubîlerin baskısıyla, Zengîlerin hükümdarlığı 1181'de sona ermiştir.

Ömrünü, ümmetin birliği ve beraberliği, huzur ve afiyeti için vakfeden bu kıymetli mücahit hakkında ünlü tarih âlimi İbnü'l-Esîr şöyle demiştir: "Ben, önceki sultanların hayatını inceledim. Raşid halifeler ve Ömer b. Abdülaziz hariç, Nureddin'den daha temiz hayat yaşayan, ondan daha ahlaklı hayat süren adaletli bir sultana rastlamadım."

Nureddin Mahmud Zengi, ileri görüşlü, ilme önem veren adil bir hükümdardır. Çocukluğunda iyi bir eğitim alan Nureddin, devlet yönetiminde diplomatik bir üslup kullanmıştır. Uyguladığı usta siyaset sayesinde Müslümanların birliğini sağlamış ve daha sonra Selahaddin Eyyubi tarafından gerçekleştirilecek olan Kudüs'ün fethinin zeminini hazırlamıştır. Nureddin Zengî'nin gerçekleşmeyen bir diğer hedefi de Kostantiniyye'yi fethetmektir.

Nureddin Zengi, Kudüs'ün fethinin şartlarını hazırlayan bir sultandır. Ömrünü Kudüs'ün fethi için hazırlık yapmakla geçirmiş, onun yaptığı hazırlıklar Selahaddin Eyyubî'nin Kudüs'ü fethini kolaylaştırmıştır. Kudüs fethedildiğinde Mescid-i Aksa'ya konulacak minberin Nureddin Zengi zamanında yapıldığı ve fethin ardından bu minberin Mescid-i Aksa'ya taşındığı bilinmektedir. Bu minber, 1969 yılında Avustralyalı bir Yahudi tarafından yakılana kadar Mescid-i Aksa'ya hizmet vermiştir.

AKSA'L-GAYE İNSTAGRAM'DA !

Takip Et !

Kudüs

Ağladım tükeninceye kadar gözyaşlarım
Namaz kıldım sönünceye dek kandiller
Usanuncaya kadar rüku ettim
Muhammed'i sordum sende kaybolan
Ey Kudüs, ey nebilerin çıktığı şehir

Ey Kudüs, ey şeriatler feneri
Ey parmakları yanan güzel çocuk
Hüzün var gözlerinde, ey iffet şehri
Ey Resulün uğradığı bahçe
Kaldırımlarında hüzün var
Minarelerinde hüzün var
Ey Kudüs, ey karalara bürünen şehir
Kim çalacak çanlarını Kıyamet kilisesinin
Pazar sabahları
Kim taşıyacak çocuklara oyuncakları
Yılbaşı gecesinde

Ey Kudüs, ey hüçünler şehri
Ey gözlerinden kocaman yaşlar akan

Kim durduracak düşmanları
Üzerine çullanan, ey dinlerin incisi
Kim silecek kanları duvarlarından
İncil'i kim kurtaracak
Kim kurtaracak Kur'an'ı
Kim kurtaracak Mesih'i kendisini
öldürenlerden
İnsanlığı kim kurtaracak

Ey Kudüs, ey şehrim
Ey Kudüs, ey sevgilim
Yarın, yarın çiçek açacak limon
Sevinecek yeşil sümbüller ve zeytin
Gözler gülecek
Geri dönecek göçmen güvercinler
Tertemiz yuvasına
Ve geri dönecek çocuklar oynamaya
Buluşacak babalarla oğullar
Ey memleketim
Ey barış ve bereket şehri

Nizar Kabbani

Çeviren: İlyas Altuner

AKSAL-GÂYE